Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 80 (2082) ♦ Середа, 5 травня 1999 року ♦ Ціна договірна

Ваші біди болять і мені, а радощі зігрівають серце

Зустрічаючись своєму виборчому окрузі з людьми, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко насамперед вітав земляків із травневими святами — Днем праці та солідарності трудящих і Днем Перемоги. А в селі Стецівка Звенигородського району на зустріч із главою парламенту вийшло все село — із квітами, із хлібом-сіллю. Односельці тепло і сердечно дякували своєму депутатові за виконання наказу: будівництво дороги, яка з'єднала Стецівку з райцентром та сусідніми селами. Зворушливо прозвучало на сільському майдані імпровізоване пісенне вітання Голові Верховної Ради — під баян, за участі ветеранів і школярів.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку: у хаті Великого Кобзаря.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Офіційно

Маршрут візиту: Київ—Ужгород

В Україні з офіційним візитом перебуває Голова Національної Ради (парламенту) Словацької Республіки Йозеф Мигаш. Заплановані його зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Ткаченком, Президентом України Леонідом Кучмою та Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком, представниками фракцій та комітетів Верховної Ради. Передбачено також виступ Йозефа Мигаша на пленарному засіданні сесії ВР. Київська частина візиту має завершитися завтра, після чого делегація словацького парламенту вирушить до Ужгорода.

Порозуміння між гілками влади і політичними силами

дозволить подолати соціально-економічну кризу

— таку думку висловив 4 травня на нараді голів комітетів і фракцій Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, аналізуючи роботу найвищого законодавчого органу протягом року після його обрання.

У виступі він звернув увагу на ефективність роботи народних обранців, комітетів та фракцій, подав низку конкретних пропозицій щодо вдосконалення роботи парламенту. Зокрема, Голова Верховної Ради вважає, що нині потрібна нова організація роботи ВР, оскільки в основному сформовано правове поле нашої держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

5 травня

✔ 1920 р. Проголошено автокефалію Української православної церкви.

✔ 1954 р. У селі Топорів Львівської області відкрито пам'ятник Богдану Хмельницькому.

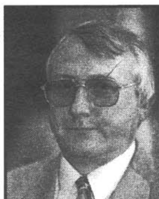
✔ 1991 р. Міністерство юстиції України зареєструвало Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих.

✔ 1992 р. ВР Криму ухвалила Акт про проголошення державної незалежності Республіки Крим.

Подайте на... виборчу кампанію

3

Торгувати, а не простягати руку за подачкою

5

Весна. Травень. Мітинги

1 Травня в Києві провели демонстрацію Комуністична, Соціалістична і Селянська партії, Прогресивна соціалістична партія, Союз комуністів України і Робітничий союз Києва, а також Народний рух України.

На мітингу лівих сил, що відбувся на Європейській площі, лідер комуністів Петро Симоненко виступив із закликами про зміну політичного курсу, яка зможе вивести країну з кризи, зазначивши, що «нинішній режим відкинув нас на 110 років назад — трудящі сьогодні знову борються не просто за восьмигодинний робочий день, а за право на працю, на оплату праці, за повернення пенсій».

Мітинг лівих закликав трудящих об'єднатися довкола Компартії як потужної опозиції і не підтримувати Леоніда Кучму на президентських виборах, «як і інших буржуазних кандидатів».

Лідер Соціалістичної партії Олександр Мороз, виступаючи на мітингу, закликав зробити правильний вибір 31 жовтня і не дати антинародному режимові знов себе обманути.

Олександр Мороз заявив, що не має значення, хто буде Президентом України, а важливо, щоб нинішній Президент Леонід Кучма не залишився на своєму посту.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ) та Юрія ВЕНГЕРЕША.

Врожай-99

Посівний екватор позаду

Ярові культури в Україні посіяно більш як на 9 млн. га (68% від запланованих площ). При цьому, повідомили в Мінагропромі, зернові та зернобобові (без кукурудзи) — на 4,2 млн. га (88%). Цукрові буряки — на 911 тис. га (90% від плану). Із запланованих 2 046 тис. га під соняшник засіяно 1 638 тис.

Хроніка останніх днів агресії

- У місті Нови-Сад знищено будинок місцевого телебачення.
- Завдано ударів по околицях Белграда.
- Югославські солдати, захоплені албанськими бойовиками і передані у розпорядження американської армії, залишаться в полоні й утримуватимуться згідно з принципами Женевської конвенції.
- Парламентська фракція соціал-демократів Канади зажадала припинення бомбардувань Югославії.
- Представник президента РФ з урегулювання косовського конфлікту Віктор Черномирдін прибув до США для зустрічі з американським президентом.

Авіація НАТО розбомбила в Косово ще один автобус з людьми. Загинуло 20 осіб, 43 пасажири потрапили до лікарні з пораненнями

Фото АП.

P.S.

- Академія прикордонних військ України набула статусу національної.
- Сьогодні в Севастополі Президент України візьме участь у святкуванні 55-річчя визволення міста від фашистських окупантів.
- Українська делегація бере участь у першій зустрічі держав, які підписали конвенцію про заборону протипіхотних мін, що відбувається в Мозамбіку.

У квітні інфляція в Україні становила 2,3 %

У номер

✔ Київ

Порозуміння між гілками влади і політичними силами...

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Ткаченко переконаний: законотворча діяльність повинна вестися з урахуванням ефективності дії уже прийнятих нормативних актів. Важливим місцем у роботі законодавчого органу посідають також і парламентські слухання, які мають задавати тон роботі народних депутатів.

На думку Голови Верховної Ради, досить розгойдувати човен суспільної злагоди. Потрібне поєднання зусиль політичних сил і гілок влади для виходу з кризи. І таким ефективним інструментом може стати «круглий стіл», за яким варто було б пошукати спільні точки дотику в розв'язанні наболілих проблем.

Олександр Ткаченко звернув увагу депутатів на порядок роботи Верховної Ради у травні. Необхідно прискорити роботу над законопроектами, оскільки лише протягом цього тижня треба розглянути 16 питань, а до кінця поточної сесії — понад 120 законопроектів.

Голова Верховної Ради поінформував голів комітетів і фракцій про розмову, яка відбулася з Президентом і Прем'єр-міністром стосовно долі закону про статус ветеранів війни. Олександр Ткаченко повідомив, що глава держави доручив керівникові уряду відшукати можливість виділити 330 млн. гривень для одноразової допомоги ветеранам війни. Учасників наради про це поінформували віце-прем'єр-міністр Сергій Тигипко та голова Національного банку України Віктор Ющенко. Вони також висловили свої думки з приводу розгляду на сесії питання про виконання бюджету за перший квартал поточного року.

* * *

Було уточнено розклад засідань Верховної Ради в травні. Запропоновано, зокрема, три тижні підряд працювати в пленарному режимі і лише останнього тижня побувати у виборчих округах. Це зумовлюється великою кількістю законопроектів, що потребують нагального розгляду. Таких документів понад п'ятдесят. У тому числі проекти законів, насамперед, з бюджетної та податкової політики. Як, наприклад, законопроекти про Національний банк, про гербовий збір. А крім того, низка проектів змін і доповнень до чинних законодавчих актів, питання першочергової важливості, оборони та ратифікації міжнародних договорів і угод.

Олександр Ткаченко проаналізував перелік найбільш важливих законопроектів з порядку денного третьої сесії, підготовку та розгляд яких необхідно завершити до закриття сесії (липень 1999 року).

Відбулася грунтовна розмова про вдосконалення діяльності парламенту, підвищення ролі в законодавчому процесі комітетів Верховної Ради, депутатських фракцій і груп. Наголошувалось на високій відповідальності народних депутатів за авторитет Верховної Ради, який не в останню чергу залежить від дисциплінованості, роботящості й порядності кожного парламентарія.

Панахида світлої пам'яті В'ячеслава Чорновола

Пам'ять відомого українського політика вшанували близько 300 осіб. Лідер однієї з гілок Народного руху, що розколовся, Геннадій Удовенко в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» наголосив, що трагічна загибель В. Чорновола стала «відчутним ударом по Народному рухові». Сьогодні Рух ослаблений у зв'язку із розколом та загибеллю В. Чорновола.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ваші біди болять і мені, а радощі зігрівають серце

На могилі матері Тараса Шевченка

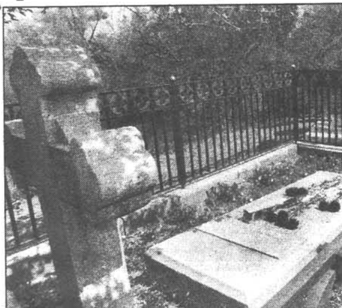

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

(Початок на 1-й стор.).

У селі Юрківка цього ж району О. Ткаченко бесідував з учителями місцевої школи і розв'язав проблему з виплатою їм заробітної плати.

Відверта розмова відбулася також на тваринницькій фермі КСП імені Ватутіна. Доярки 4—5-тисячниці поділилися з О. Ткаченком своїми бідами й радощами. Більше, на жаль, ішлося про проблеми та нестатки нинішнього життя, про нелегке становище селян. Чому, запитували жінки-трудівниці, один літр молока коштує всього 30 копійок, а підфарбована газована вода втричі дорожча? Чому низькі закупівельні ціни на іншу сільськогосподарську продукцію? Селяни не просять нині дотацій, були б хоч розрахунки за тяжку працю повними і справедливими.

— Мені, — сказав Олександр Миколайович, — усе це також болить, як і вам. Бо добре знаю істинну ціну хлібові та мозолів на руках. Найвищий законодавчий орган країни зробить усе для того, щоб скоригувати цінову політику, щоб село не відчувало себе пасинком у держави.

Як депутат Олександр Миколайович потурбувався про те, щоб профілакторій для тваринників КСП імені Ватутіна, фельдшерсько-акушерський пункт села було забезпечено необхідними медикаментами.

У місті Звенигородка колектив акціонерного товариства сиркомбінату розповів Голові Верховної Ради про свої успіхи. За короткий час на підприємстві зуміли модернізувати виробництво, поглибити переробку сировини. Нині відкрите акціонерне товариство випускає понад 30 найменувань смачної та недорогої продукції. Знаменитий звенигородський сир завойовує ринок Києва, Дніпропетровська та інших промислових центрів України.

У Городищенському районі Олександр Ткаченко ознайомився з ходом весняно-польових робіт. У селі Валява відвідав товариство з обмеженою відповідальністю «Хлібороб», лікарню, дитячий садок.

У сільському будинку культури відбулася зустріч із депутатами Городищенської районної та Валявської сільської рад, із керівниками органів місцевого самоврядування.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Хто ти є, Президенте?

Відбулося засідання Центрвиборчкому, на якому голова ЦВК Михайло Рябець оголосив, що офіційно розпочинається кампанія виборів Президента аж до присяги новообраного глави держави перед Верховною Радою України.

Михайло Рябець сказав, що травень передбачається надто активним. Саме від середини травня і до кінця місяця відбудуться з'їзди більшості політичних партій, які визначаться зі своїми кандидатами.

Та найгарячіші «жнива» чекають центрвиборчкомівців, коли настане час підраховувати та звіряти зібрані підписи на підтримку того чи іншого претендента на кандидата у Президенти.

Члени Центрвиборчкому розглянули і затвердили календарний план основних організаційних заходів виборчої кампанії, який буде опубліковано в «Голосі України», прийняли постанову про встановлення кількості територіальних виборчих округів в Україні відповідно 170 тис. 500 виборців на один округ, закріпили за Автономною Республікою Крим, областями, містами Києвом та Севастополем на час підготовки і проведення виборів членів ЦВК, розглянули кошторис видатків на вибори.

Михайло Рябець нагадав, що бюджетом на кампанію передбачено 75 млн. грн., але це, за підрахунками ЦВК, — тільки половина потреб, а тому голова переконаний, «що грошей добавлять».

Журналістів запевнили, що ЦВК зробить все для прозорості і роботи самого Центрвиборчкому, і підготовки та проведення виборів. Для цього планується віднині щочетверга проводити прес-конференції.

А на запитання «хто ти є, Президенте?» відповіді дадуть тільки виборці, як відомо, у день 31 жовтня 1999 року.

Анатолій КАРАСЕНКО.

Центральна виборча комісія

ПОСТАНОВА

30 квітня 1999 року м. Київ №29

Про визнання обраною та реєстрацію Проценко В. В. народним депутатом України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Верховна Рада України 6 квітня 1999 року припинила достроково повноваження народного депутата України Чорновола В'ячеслава Максимовича, обраного у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Народного руху України, у зв'язку з його смертю.

Відповідно до частини першої статті 49, частин першої, другої, третьої статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України», пунктів 17, 18 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» та враховуючи результати виборів народних депутатів України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, які відбулися 29 березня 1998 року, Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Визнати обраною та зареєструвати Проценко Валентину Василівну, 1948 року народження, інженера-технолога, економіста, помічника-консультанта народного депутата України (проживає у м. Димитрові Донецької області), члена Народного руху України, народним депутатом України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Народного руху України, включену до списку кандидатів у народні депутати України цієї політичної партії за №45.

2. Опублікувати цю постанову в газеті «Голос України» та оприлюднити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Весна. Травень. Мітинги

(Початок на 1-й стор.).

Кандидатури і кількість претендентів на пост Президента України визначать з'їзди лівих партій, —сказав після завершення першотравневого мітингу лівих сил Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко. Стосовно можливості висування єдиного кандидата від лівих на пост президента Олександр Ткаченко повідомив, що між Комуністичною, Соціалістичною і Селянською партіями тривають переговори. Як вирішать з'їзди, так і буде.

Мітингом біля арки Дружби народів відзначили Першотравень представники Прогресивної соціалістичної партії. У резолюції вони вимагали скоротити заборгованість із зарплат та пенсій, ввести кримінальну відповідальність службових осіб за невиплати.

Представники Народного руху провели піший хід від пам'ятника Тарасові Шевченкові до Софійської площі, де відбувся мітинг. Лідер НРУ Юрій Костенко заявив, що демократичні партії повинні об'єднатися для досягнення справедливих рішень з питань соціального захисту населення, виплати зарплат і пенсій, захисту інтересів трудящих.

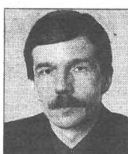
У Харкові прибічники Народного руху (лідер Геннадій Удовенко) провели мітинг, у резолюції якого йдеться про підтримку Геннадія Удовенка як кандидата в президенти. В резолюції також викладено ряд вимог соціально-економічного характеру, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

* * *

Нинішнього Першотравня у 18 регіонах України в мітингах взяло участь близько 180 тисяч осіб. Люди висували здебільшого економічні вимоги. Приміром, в Одесі багатотисячна колона демонстрантів пройшла вулицями міста до Куликового поля. Там лідери ряду партій і громадських організацій, профспілкові діячі, представники трудових колективів говорили про недолугу внутрішню і зовнішню політику, що призвела до розвалу національної економіки. А от у Львові вийшли на мітинг близько 250 людей, в основному похилого віку. На початку акції двоє пенсіонерів підняли плакат «За наше нещасне дитинство спасибі тобі, пан Кучма». А ще на мітингу було ухвалено резолюцію проти американо-клінтонівського фашизму в Югославії.

Ще раз про НАТО

Прав здійснення парламентського контролю й визначення засад міжнародної політики Верховну Раду ніхто не позбавляв

Питання міжнародних відносин традиційно сприймаються більшістю депутатів Верховної Ради як другорядні. Виконавча влада, у свою чергу, інколи нагадує депутатам, що провідником зовнішньої політики є Президент, якому всіляко допомагає МЗС. Системна криза, що її переживає Україна, і зумовлена нею політична кон'юнктура також спонукають парламент приділяти першочергову увагу внутрішнім соціально-економічним проблемам, а не справам закордонним.

Сплески депутатської активності викликають лише виразно ідеологізовані зовнішньополітичні проблеми на кшталт приєднання до МПА СНД. «Перспективним» у цьому сенсі виглядало — від самого початку III сесії Верховної Ради — й питання про взаємини України з Організацією Північноатлантичного договору (НАТО). Тим паче, що спираються ці взаємини на низку угод, котрі на ратифікацію ніколи не подавалися. А права ратифікації, як і прав здійснення парламентського контролю й визначення засад міжнародної політики, Верховну Раду ніхто поки що не позбавляв.

У контексті розгортання агресії проти Югославії розгляд відносин з НАТО набув гостроти, яка перевершила всі сподівання. З'ясувалося, що міжнародна політика не далека абстракція, а близька реальність, котра може бути дана в дуже неприємних відчуттях. З'ясувалося також, що пригнічений усвідомленням другорядності власної зовнішньоекономічної ролі депутатський корпус психологічно не готовий ухвалити адекватне рішення за екстремальних умов, що склалися на міжнародній арені. Поляризованість позицій відобразилася в проектах постанови щодо відносин з Організацією Північноатлантичного договору, які подано народними депутатами І. Зайцем (де нема нічого, крім аморфного «взяти до уваги») і Г. Крючковим (де є все — від перегляду військових витрат до перегляду нейтрального статусу України).

У широчезному проміжку між цими крайнощами жодних пропозицій не знайшлося. Тож від 26 березня ц. р. питання «зависло», оскільки необхідної кількості голосів жоден варіант проекту постанови не набрав.

Нема сумніву, до питання про постанову щодо взаємин з НАТО Верховна Рада невдовзі повернеться. І не лише тому, що воно за сучасних умов украй важливе саме по собі. Не менш суттєвим є те, що прихильники радикальних рішень представляють ту частину депутатського загалу, котра особливо переймається реінтеграційними настроями і небезпідставно вважає, що вибухи натовських ракет у Югославії певним чином торують Україні шлях до нового міждержавного союзу, наймовірніше, слов'янського...

А в чому, власне, важливість відносин з НАТО? І чи може діяти в контексті цих відносин нейтральна держава без істерики й самоприниження? І чи може парламент відіграти в них конструктивну роль?

Проблема взаємин Україна — НАТО постає лише тоді, коли Україна прагне одержати відповідь на запитання: чим сьогодні є наш партнер НАТО? Доки це питання не ставиться, проблеми не існує. Тобто взаємини є, а проблеми нема. Так і було впродовж кількох років участі в програмі «Партнерство заради миру», оскільки Україна не дуже переймалася специфічними особливостями сучасної ролі НАТО, воліючи обмінюватися делегаціями і підраховувати зиск від ремонту причалів північноатлантичним коштом.

Але після здійснення актів агресії в Югославії питання про те, чим НАТО є сьогодні, становить собою загальний інтерес. Після дезінтеграції СРСР і Варшавського договору найнаївніша частина людства очікувала на саморозпуск блоку. Проте його керівництво дало зрозуміти, що не збирається цього робити, а сама Організація Північноатлантичного договору певним чином трансформуватиметься. Відтоді НАТО — у вільний від бомбардувань час — потроху займається допомогою в усуненні наслідків аварій, екологічними проблемами, освітою, сприяє обміну парламентським досвідом тощо. А також створює безпрецедентні гуманітарні катастрофи з метою їхнього відвернення.

Отже, із чим ми маємо справу сьогодні? З оборонним блоком чи доброчинною фундацією? З організацією миротворчою чи організацією каральною? Останнє припущення здається дедалі обгрунтованішим в міру просочування в пресу інформації про нову стратегічну концепцію блоку, котра в проекті передбачає, кажуть, і можливість завдати першого ядерного удару, і військові дії за межами держав-членів, інші не менш «приємні» для позаблокового вуха речі. То чи не слід Україні в рамках «особливого партнерства» зажадати прямої й офіційної відповіді на питання про сучасні завдання НАТО і способи їхньої реалізації у формі спеціального меморандуму, а до укладення такого документа і його розгляду Верховною Радою **призупинити** практичні заходи, передбачені діючими програмами співробітництва (навчання, обміни та ін.).

Було б помилкою руйнувати при цьому політичний діалог, вдаватися до емоційно-кон'юнктурних кроків у напрямі створення нових, альтернативних НАТО військово-політичних структур. Нема нічого небезпечнішого за спроби відновити військово-політичну симетрію часів «холодної війни». Так можна лише розпочати відлік часу до початку третьої (і, вочевидь, останньої) світової.

Відповідь на питання про сучасну роль НАТО дала б змогу Україні визначити характер власних відносин із блоком і відповідним чином зорієнтуватися іншим країнам. Можливо, з нагоди 50-річчя НАТО буде оприлюднено нову стратегічну концепцію і цю відповідь матиме весь світ. Та, пасивно чекаючи на відповідь, ми навряд чи почуємо щось обнадійливе. Водночас, нагадуючи, що НАТО — це аж ніяк не весь світ, навіть не вся Європа, а міжнародно-правові норми обов'язкові для всіх, ми могли б вплинути в рамках політичного діалогу на характер цієї відповіді.

Проте й відповідь сама по собі не буде розв'язанням проблеми взаємин НАТО ані з Україною, ані з рештою держав, котрі є поза НАТО. Для довгострокового і реального убезпечення миру на континенті, відвернення нових актів агресії, визначення місця міжнародних структур (НАТО зокрема) у сучасній геополітичній розкладці Україні слід паралельно укладенню згаданого вище меморандуму ініціювати нову Конференцію з безпеки і співробітництва в Європі.

Чому саме Україні? Бо замирення й пошук шляхів до стабільності — це місія нейтральних держав. Адже нейтралітет не тотожний принципу «моя хата з краю». Саме активність позаблокових Швеції, Австрії, Фінляндії, їхні ініціативи та багаторічні зусилля не в останню чергу сприяли послабленню напруженості в Європі і світі. До того ж ідею такої конференції вперше висунув ще 1996 року Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Щоправда, захоплений усобицями український політикум її тоді не завважив. Якби ж її вчасно реалізувати, то, напевне, жахи війни не спіткали б нині мешканців і Сербії, і Косово...

Та краще пізно, ніж ніколи. Конференція мала б сформувати систему колективної безпеки, базовану на несилових чинниках, стрижнем якої може стати ОБСЄ, але аж ніяк не НАТО. У рамках цієї моделі НАТО муситиме скоригувати свої підходи до питань безпеки, навіть якщо вони страхітливо подібні до поданих вище припущень щодо особливостей нової стратегічної концепції блоку. Якщо ж корекції не відбудеться і Європа зіткнеться із проблемою нав'язування нового світового порядку, то саме Конференції з безпеки і співробітництва доведеться вирішувати, як жити в **такій** Європі, в **такому** світі і чи можна в ньому жити взагалі...

Хочеться вірити, що кінець XX століття не стане часом краху гуманістичних ілюзій, а право сили поступиться нарешті силі права. Хочеться сподіватися, що за активної участі Верховної Ради «багатовекторність» нашої зовнішньої політики поступиться місцем зважений, концептуально цілісній стратегії активного нейтралітету, яку спрямовано на збалансування інтересів різних країн, забезпечення паритетності взаємин і додержання усталених норм міжнародного права. І постанова ВР щодо взаємин з НАТО стане першим внеском у формування такої стратегії.

• Автор вніс до Верховної Ради власний проект такої постанови, дотримуючись підходів, відображених у даній статті. Є інші нові проекти, де суттєво зміщено акценти порівняно з тими варіантами документа, котрі вже були предметом обговорення у ВР. Отже, можливості вибору розширено. Незабаром ми всі дізнаємося, чи стане нашому парламентові політичної волі, аби цими можливостями скористатися.

Сергій КУРИКІН,
народний депутат України (фракція Партії зелених).

Подайте на... виборчу кампанію

У нас реформи мають руйнівні наслідки для економіки та життя людей

Відчуваючи на собі негативні тенденції в економіці та соціальній сфері, зумовлені реалізацією так званих «радикальних ринкових реформ», громадяни не підтримують уряд, що готує більшість проектів законів, Верховну Раду, яка ухвалює ці закони, Президента України, котрий ці закони затверджує. Такий висновок я зробив за роки роботи у Верховній Раді України (друге скликання).

Хоч би які гарні й солодкі були промови, гасла і заклики, результат важливіший за все. А в нас реформи мають руйнівні наслідки для економіки та життя людей.

Процес приватизації, акціонування і торгівлі цінними паперами закритими акціонерними товариствами практично паралізує або ліквідує цілі заводи, підприємства, які були свого часу гордістю України. Яскравими прикладами цього можуть бути такі факти.

Практично перестав функціонувати Херсонський целюлозно-паперовий комбінат у м. Цюрупинську. За кілька днів невелика група людей скупила його акції. Отримавши контрольний пакет, вона фактично знищила целюлозне виробництво, вирізавши нержавіючий метал і відправивши як брухт кілька тисяч тонн за кордон.

На початку березня поточного року така само доля спіткала й Каховський завод залізобетонних виробів, шостий за потужністю в Україні. Більш як чотири тисячі тонн металу планують вирізати на цьому заводі і вивезти за кордон. Першу баржу з так званим брухтом, а фактично — оснащенням, яке ще не використовувалося, 10 березня відправлено до Туреччини.

На черзі — Каховський завод електрозварювального обладнання, над яким буцімто працює команда закритого акціонерного товариства «Таврія—Фінанси», розташована в Херсоні. Цей завод, використовуючи розробки Інституту імені Патона, Національної академії наук України, є світовим лідером з виготовлення пересувних (а тепер і стаціонарних) рейкозварювальних машин, які завод понад 30 років виробляє і які працюють більш як у 70 країнах світу. На заводі збережено кількість робочих місць. Виробництво, порівняно з 1991 роком, не зменшилося. Мабуть, комусь вигідно ліквідувати конкурента на світовому ринку.

Постає запитання: чому Служба безпеки, Митний комітет, Податкова адміністрація, Міністерство внутрішніх справ, Фонд державного майна, Міністерство промислової політики України не зупинять ці акції?

Важко не повірити численним зверненням до найвищих органів влади про те, що через такі фінансові операції, узаконені рішенням уряду, частина виручених від розпродажу підприємств грошей іде у фонди, які, прикриваючись флером благодійності, займаються здебільшого підготовкою виборчої кампанії Президента. Повсякчас зростає кількість таких «благодійних» фондів. За наявною інформацією з місць, у лютому поточного року майже в усіх містах та районах України розпочали функціонувати обласні та районні представництва Всеукраїнського благодійного фонду «Соціальний захист», який працює за підтримки Президента України Леоніда Кучми.

Чисельність працівників цього фонду по Україні, слід гадати, не менш як три тисячі чоловік, бо в кожному місті чи районі є 3-4, а в обласних центрах — близько 20 його працівників. Проаналізувавши якісний склад «відмобілізованих» до цього фонду, які мають досвід роботи з людьми, можна зробити висновок, що ця команда професіоналів практично займається підготовкою президентських виборів. Адже за допомогою цього фонду легко можна буде скласти списки людей, з паспортними даними та адресами, які потребують соціального захисту. А це — вже готові списки на підтримку заздалегідь визначеного кандидата у президенти. І коли 5 травня офіційно розпочнеться президентський марафон, ця команда, задіявши наявну матеріальну базу, буде готова до роботи і забезпечить потрібний мільйон підписів.

Зважаючи на те, що так званий благодійний фонд «Соціальний захист» існує виключно на добровільні внески фізичних та юридичних осіб, постають запитання.

По-перше, що це за спонсори, які дають змогу утримувати тритисячний штат, офісні приміщення, телефони, комп'ютери, оплачувати відрядження та інші витрати лише для забезпечення життєдіяльності цього апарату?

По-друге, чи законно створювати паралельну нині чинним державним службам структуру?

По-третє, які гарантії забезпечує цей фонд тим юридичним і фізичним особам, які внесли «пожертвування»?

Усе таємне рано чи пізно стає явним. Стануть відомі і «герої» цих подій.

Узагальнюючи те, що відбувається, дедалі більше виборців схиляються до висновку: не змінивши курсу радикальних ринкових реформ, які так активно здійснює нинішній Президент України зі своєю командою, не захистивши вітчизняних товаровиробників, ми не зможемо збільшити виробництво внутрішнього валового продукту. Отже, не буде забезпечено достатнє надходження коштів до бюджету для соціального захисту населення. Саме від цього залежить вчасна виплата заробітної плати, пенсій, стипендій тощо. Звідси ще один висновок: треба збільшувати кількість робочих місць в Україні, а не кількість вельми сумнівних «благодійних» фондів та їхніх представництв.

Андрій СНІГАЧ,
народний депутат України,
член фракції Комуністичної партії України.

У номер

✔ Полтава

Відродження економіки починається з регіонів

Договір про співробітництво Північносхідного наукового центру НАН України і Полтавської облдержадміністрації підписано в обласному центрі. Його підписали голова Північносхідного наукового центру, голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти академік Володимир Семиноженко і голова Полтавської облдержадміністрації Олександр Колесников. Мета — використати потенціал найбільшого і найвпливовішого наукового центру, який координує науково-технологічну діяльність у Харківській, Сумській і Полтавській областях, задля соціально-економічного розвитку Полтавщини. Наприклад, обсяг госпрозрахункових робіт, виконаних 1998 року фахівцями центру і прийнятих замовниками становив понад 1,2 мільйона гривень.

За словами Володимира Семиноженка, відродження економіки України починається з регіонів. «А Полтавський регіон — особливий. Сьогодні він розглядається як стратегічний для нафтогазового комплексу держави. Однак власне виробництво у цій сфері потребує сучасних досконалих технологій: з переробки нафти, конденсату, видобутку газу. І саме тут є можливості зосередитися вченим, які вже мають дуже серйозні наукові та конструкторські здобутки».

✔ Донецьк

Від науки до практики — один крок

Кафедру новітніх технологій у менеджменті буде відкрито в Донецькій державній академії управління спільними зусиллями навчального закладу і горлівського концерну «Стирол». Підприємство прагне втілити в життя ідею неперервної освіти для своїх працівників, без якої неможливо стати справжнім професіоналом. Опираючись на досвід роботи концерну, студенти, у свою чергу, отримуватимуть навички управління, психології та орієнтації в сучасному ринку, максимально наближені до реалій життя.

✔ Київ

Як знайти підприємцю інвестора?

26—28 травня 1999 року в Криму Спілка підприємців малих, середніх і приватизованих підприємств України планує провести міжнародний бізнес-форум «Інвестиції і кредити. Фінансування торгівлі. Спільні проекти.» Мета його — розкрити перед зарубіжними і вітчизняними інвесторами нові можливості в інвестуванні і кредитуванні окремих підприємств різних галузей виробництва; створити сприятливіший інвестиційний клімат для розширення зовнішньоекономічного співробітництва; дати поштовх для подальшого розвитку банківської діяльності, інших фінансових інститутів в Україні. До участі запрошені представники уряду, банківських установ та ділових кіл України і зарубіжжя.

Бажаючі взяти участь у форумі можуть зателефонувати в оргкомітет: 224-12-19.

45 киян бачать себе міським головою

Серед новозареєстрованих — глава Загальновійськової спілки України Олег Калашников, який раніше балотувався в народні депутати по 222 округу.

Найвідоміші претенденти на посаду міського голови —теперішній керівник Київської міської держадміністрації Олександр Омельченко, народні депутати: Григорій Суркіс, Валерій Бабич, Григорій Омельченко, Віталій Журавський, Михайло Бродський, Ярослав Федорин.

Зажадали взяти участь у виборах 8 підприємців, 2 пенсіонери. Серед претендентів — 3 жінки, 2 студенти. Більшість з кандидатів — самовисуванці.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Відкритий лист Президентові України Л. Д. Кучмі

(подається у скороченому вигляді)

Вельмишановний Леоніде Даниловичу!

Ми, мешканці столиці, найстародавнішого її району, змушені звернутися до Вас як до Президента України і громадянина з приводу порушення конституційних прав, нашої честі та гідності.

Уже багато років ми намагаємося врятувати від руйнування наш будинок, розташований у граді Ярослава, на Софійському майдані, біля пам'ятника Богданові Хмельницькому, по вулиці Володимирській.

Будинки № 20 та № 22 було зведено наприкінці XIX століття за проектом архітектора Євгена Єрмакова, і багато років вони були окрасою рідного міста.

Від 1989 року почалося відселення з них їх постійних мешканців, яким надавали житло на околицях міста. Ми два з половиною року виборювали в суді своє законне право приватизувати житло і тільки в 1996 році в нерівному бою перемогли адміністрацію Шевченківського району.

Будинки знову заселили різні контори й крамниці, поточні роботи з ремонту будинків проводилися самотужки. Тепер у будинках залишилися ті родини, чиї квартири приватизовано.

Наприкінці 1998 року нас, постійних мешканців приватизованих квартир, спіткало неабияке лихо. З газети «Факты» ми дізналися про залучення інвестора ДП «Сервісжитлобуд» для реконструкції житлових будинків у центральній частині міста Києва з оформленням у власність інвестору. Ось так наші приватизовані квартири фактично перейшли у власність цього підприємства.

ДП «Сервісжитлобуд» фактично зруйнувало більшу частину будинку, в тому числі і квартиру першого президента Академії архітектури України В. Заболотного. На фасаді зосталася лише меморіальна дошка з його барельєфом.

На всі приписи прокурора Шевченківського району Києва, Державного комітету з будівництва, архітектури та житлової політики України, Управління охорони пам'яток історії і культури та історичного середовища ДП «Сервісжитлобуд» не реагує і продовжує свої протиправні дії зі знищення пам'яток архітектури.

Внаслідок квапливих «старань» уже немає ліпнини на стелях, голландських груб з кольорових кахелів. Вивозяться невідомо куди модринові сволоки, що не гниють, та дубовий паркет. Зруйновано Каретний двір, який безпосередньо розташований у зоні Софійського державного заповідника. А важка техніка, яка працює на подвір'ї, час від часу провалюється в порожнини недосліджених археологами та спелеологами печерних ходів. Провалля терміново засипають брухтом — «культурним шаром» кінця XX століття.

Про долю нашого будинку не раз писали найвідоміші архітектори України, які доводили, що слід провести його косметичний ремонт, замінивши лише деякі пошкоджені елементи. Що потрібна реставрація, а не реконструкція будинків.

Увага з боку радіо, телебачення та преси прикута до цієї проблеми, викликає у працівників ДП «Сервісжитлобуд» та представників Шевченківської райдержадміністрації ще рішучіші дії щодо нашого негайного відселення з приватизованих квартир, тобто — з нашої приватної власності. Щоб прискорити відселення, нас тривалий час «тероризують», відключаючи воду, світло. Серед опалювального сезону відключили опалення, залишивши наші родини без тепла.

Отже, порушуються статті 41 та 47 Конституції України, ст.225 Цивільного кодексу України та ст.2 Закону України "Про власність" ще й Статут власників приватизованих квартир «Богдан», зареєстрований 1998 року в тій самій Шевченківській райдержадміністрації.

На спробу оскаржити протиправні дії Київської міської державної адміністрації, Шевченківської районної держадміністрації, Головного управління містобудування та архітектури й Управління державного архітектурно-будівельного контролю, які повинні здійснювати контроль за реставрацією таких пам'яток архітектури, а фактично їх знищують, ми отримали з Шевченківського районного суду відмову.

У наш важкий час найдорожчими є здоров'я та дах над головою. Нас позбавляють найважливішого. Ми усвідомлюємо, що якщо поїдемо зі своїх помешкань на термін реконструкції, то дороги назад не буде. В цьому нас не раз запевняли представники ДП «Сервісжитлобуд». Вони впевнені в тому, що елітні шести,- семикімнатні квартири з євроремонтом не для нас, ми не варті жити в таких оселях, нам це не по кишені.

Ми впевнені в тому, що, захищаючи наші оселі, ми захищаємо наш будинок — пам'ятник архітектури, захищаємо історію, культуру, мистецтво, наше рідне древнє місто, нашу Батьківщину.

Ми звертаємося до вас по допомогу. Просимо захистити наш Київ і наш будинок від варварського «євроруйнування», захистити стару, неповторну архітектуру древнього міста, його обличчя.

З повагою до вас:
кандидат архітектури, учасник бойових дій ВВВ, офіцер, ветеран праці, інвалід I гр. Л. СІНЬКЕВИЧ (кв.12);
майбутній правознавець, студент Є. НАГОРНИЙ (кв.12);
заслужений тренер України О. СІНЬКЕВИЧ;
голова товариства захисту прав киян Г. ЩЕРБАКОВА;
заслужений діяч мистецтв України Ю. СІНЬКЕВИЧ;
кандидат медичних наук А. ЛИТВИНЕНКО;
голова Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, народний депутат України П. ТОЛОЧКО.
Усього 28 підписів.

І коментар

Якщо все викладене у відкритому листі — правда, то міська влада (реконструкція відбувається за розпорядженням мера) зловживає своїми повноваженнями. От і згідно з приписом прокурора Шевченківського району М. Ганечка від 26.02.99 № 163 ДП «Сервісжитлобуд» зобов'язане припинити роботи з реконструкції будинків через порушення конституційних прав громадян на житло. Але караван іде... Чому? Хіба демократія для київської мерії означає щось відмінне від народовладдя?

Це запитання ми переадресували добре поінформованому народному депутатові України Валерію БАБИЧУ, виборчий округ якого знаходиться неподалік центру столиці — у Дніпровському та Ватутінському районах.

Усі дороги ведуть до центру

— Мабуть, не варто поєднувати демократичні принципи з цінностями органів Київської влади, яким часто-густо бракує не лише правових та економічних, а й елементарних знань. Через це чимало адміністративно-управлінських рішень нашої мерії мають політичне забарвлення і не вписуються в конституційне русло. Мені нічого невідомо про вищеназваного інвестора, проте не здивуюся, коли з'ясується, наприклад, що за ним стоїть структура якогось фінансового магната. І ця обставина на сьогодні стає вирішальною для прийняття мерією будь-яких рішень. Допускаю навіть, що «Сервісжитлобуд» виграв конкурс серед інвесторів, організований нашою мерією.

Я не маю нічого проти інвестора або його засновника. Може статися, це — золоті руки і чисті наміри. Проте спробуйте мене переконати, що грали чесно, коли з кожного мільйона інвестицій сьогодні треба 200 тисяч пожертвувати у вигляді податків, хабарів, ліцензій та сертифікатів. І якщо за право називатися інвестором треба конкурувати фактично з чиновником! І не беріться переконувати — не переконаєте.

Мені доводилося бачити інвестиційні угоди, які перевищували вартість столичної програми-99 з приватизації комунальної власності неконкурсними засобами. І уявіть собі, йшлося про реконструкцію одного-двох будинків у центрі міста!

Усі ми були свідками того, як з комунальної власності міста випав палац культури «Україна», ніби стояв не на твердій землі, а на хмарці.

Усі теперішні парадокси приватизації — результат того, що мерія не навчилася залучати гроші під муніципальні програми, попри всі преференції, які їй надає Закон України «Про столицю України — місто-герой Київ». Не навчилася залучати й розпоряджатися ними по-хазяйськи. Хіба секрет, що на соціальний захист виділяється менше 7—8 відсотків бюджетних коштів, зібраних з киян. За два останні роки бюджети Дніпровського і Ватутінського районів скоротилися в 4 рази, тоді як бюджети центральних районів столиці зберігають тенденцію до зростання. Райони, як і раніше, виконують функції васалів столичної мерії, бо їхні бюджети не є самодостатні. Тому, трапляється, що місто нав'язує району інвестора для докорінної реконструкції, а не, скажімо, реставрації якоїсь споруди, що має архітектурно-історичну цінність. Або раптом спливає інвестор для будівництва будинку європзразка під елітного замовника, який перерахував на розвиток міста кілька мільйонів гривень. Ці гроші миттю розчиняються у позабюджетних фондах і на будівельних майданчиках, ані на гривню не зменшуючи бюджетні витрати на капітальне будівництво. І 220 тисяч черговиків на житло не підозрюють, що будівельники працювали не на їхніх об'єктах — на околиці, а трудилися в поті чола в центрі.

Серед багатьох добрих, але «зарубаних» з політичних міркувань ідей, була пропозиція формувати бюджет держави знизу вгору, а не навпаки. Сільському чи міському району краще за область відомо, що саме спершу будувати — поліклініку чи водогін, якого інвестора вигідніше запрошувати — іноземного чи вітчизняного. Як один із прихильників такого механізму утримання державної системи федерального бюджету я пропонував навіть більше — доводити до районних бюджетів фіксований обсяг відрахувань у гривнях. Ще є надія зафіксувати цей механізм у податковому кодексі, проект якого перебуває на розгляді Верховної Ради. Перерахували нагору, скажімо, сто мільйонів — і край. Це дозволило б неабияк зміцнити бюджети районного рівня, стимулювало б районну владу приймати економічно обгрунтованіші та зрозуміліші для людей рішення. Але караван пішов іншим шляхом... Через це іноколи здається, що масштаб місцевого самоврядування залежить від розмірів адміністративно-територіальних одиниць, а права громадян — від результатів інвестиційного тендеру в надрах київської мерії. І так воно буде, доки наші сім'ї будуть заручниками недолугої бюджетної політики. Доки ми не створимо економічних підвалин для добробуту окремо взятої сім'ї. Для цього не треба вигадувати колесо. Черги на житло в Києві можна позбутися за 4 роки, скориставшись класичною схемою передачі споруджених коштом великих компаній будинків у довгострокову оренду (на 10—20 років). Адже пересічний громадянин придбати квартиру одномоментно не може, але він у змозі, скажімо, сплачувати за неї 50—100 доларів на місяць. І треба дати йому змогу покращити свої житлові умови в разі, якщо до закінчення терміну оренди його життєвий рівень значно покращиться. А сплатить він повну вартість житла — стане власником житла. Якщо за реалізацію цієї справи візьмуться муніципальні банки, влада здобуде інвестора в особі населення й отримає перспективу будувати 50—60 тисяч квартир на рік. Тим самим задовольняючи попит на житло і в центрі, і в районах. І не наражаючись на скарги громадян до Президента.

Торгувати, а не простягати руку за подачкою

Чиї інтереси обстоює зовнішньоекономічна політика України?

Зовнішньоекономічна політика — це продовження внутрішньої політики держави. Адже в ній, як у дзеркалі, відбивається не лише місце та роль держави у системі міжнародного розподілу праці, а й те, як ця роль співвідноситься з орієнтирами розвитку її власної економіки, а отже, з інтересами власного народу.

Початок руйнівної для України зовнішньої економічної політики було покладено вже з перших днів її незалежності, коли автори розчленування Союзу змовилися про «нульовий варіант» надміру поспішного поділу його економічного потенціалу між новоспеченими державами за територіальним принципом. Таке рішення цілковито вписувалося в примітивну адміністративно-номенклатурну логіку тих, хто сам факт проголошення незалежності розглядав передусім як можливість щонайскоріше дорватися до безконтрольної економічної влади на «своїй» підвідомчій території, навіть не замислюючись про те, добре це чи погано для економіки і добробуту громадян.

Отже, було розірвано встановлені роками економічні зв'язки, втрачено створене (й зокрема працею наших громадян) на сотні мільярдів доларів США майно посольств, консульств колишнього СРСР. І всю матеріальну базу для розвитку українських зовнішньоекономічних відносин довелося створювати з нуля. Не кажучи вже про золотий запас та інші матеріальні цінності колишнього Союзу.

Перехід на сумнозвісні «світові ціни» у взаємній торгівлі з Росією, безглузді для обох країн митні та прикордонні бар'єри — все це стало одним з найголовніших, а можливо, й найголовнішим, чинником самознищення української економіки.

Наслідки добре відомі. Економіка України у складі Союзу мала чітко окреслений високоіндустріальний характер, причому більш як половина продукції, що вона вивозила, припадала на промислові товари кінцевого споживання, в тому числі приблизно 40% на продукцію машинобудування. На готову промислову продукцію припадало й понад 40% її експорту в зарубіжні країни, зокрема близько 30% на високотехнологічну продукцію машинобудування і промислове обладнання. Не менш важливо й те, що, маючи вільний доступ до первинних паливних ресурсів Росії, Україна експортувала електроенергію. Споживання електроенергії на душу населення було на рівні розвинених європейських країн.

Інакше кажучи, навіть попри відомі структурні деформації та недовикористання можливостей створеного у складі Союзу високого науково-технічного потенціалу, у зовнішньоекономічних зв'язках України чітко вирізнявся високоіндустріальний характер її економіки, близький до економік європейських країн, бо вона споживала низькотехнологічну сировину і паливо, виробляла здебільшого готову промислову продукцію і високотехнологічну енергію.

Нині картина змінилася на діаметрально протилежну. Втративши ринки збуту своєї промислової продукції у країнах СНД, Україна аж ніяк не «переорієнтувалася» на Захід. Частка готової промислової продукції в українському експорті зменшилася до 15—17%, що відбиває і загальну руйнацію вітчизняного машинобудування, і його неконкурентоспроможність, яка дедалі посилюється, і загальні зовнішньоекономічні орієнтири нашої держави. Стійке і значне негативне зовнішньоекономічне сальдо з Росією свідчить про те, що Україна просто не спроможна нині розплачуватися за енергоносії шляхом експорту своєї промислової продукції. При цьому Україна не лише втратила роль енергоекспортуючої країни, а й на рубежі XXI століття взагалі не може собі дозволити споживати електроенергію на рівні, гідному цивілізованого суспільства. Тобто за лічені роки з промислово розвиненої держави Україна перетворилася на країну з напівколоніальною економікою.

Руйнівні процеси у зовнішньоекономічній сфері мають вочевидь цілеспрямований характер, що диктується аж ніяк не економічною логікою, а заздалегідь хибними політичними орієнтирами. Як відомо, будь-яку спробу розумної економічної інтеграції з метою усунення штучно створених зовнішньоекономічних бар'єрів для української економіки зустрічають у штики.

Водночас стратегічні зовнішньоекономічні інтереси України перебувають під серйозною загрозою саме внаслідок безвідповідальної політики її нинішнього керівництва, відвертого догоджання західним кредиторам і «консультантам». Підкреслений ізоляціонізм щодо Росії та СНД є одним з проявів такого догоджання і вже призвів до стратегічно небезпечного для України зменшення її традиційно високої комунікаційної ролі для Росії та її зв'язків з Європою.

На цьому тлі трагічний вигляд мають пустопорожні «маніловські» фантазії з чітко визначеним антиросійським підтекстом щодо можливої участі України в проектах нових стратегічно важливих нафтопроводів до Європи в обхід Росії, які мусувалися декотрими нашими політичними і навколоекономічними функціонерами. А реальністю в стратегічній перспективі може стати самоізоляція України, якщо Росія, з огляду на нещирість та нелояльність українського керівництва, у міру подолання економічної кризи і за допомогою тієї самої Європи прокладе нові стратегічні нафто- і газопроводи в обхід України через Білорусь та Польщу.

Сліпа покора української зовнішньоекономічної політики іноземному диктатові набула особливо відвертого та руйнівного характеру. Йдеться про пряме втручання держдепартаменту США з метою не допустити реалізації взаємовигідних економічних зв'язків України з країнами Близького Сходу та Північної Африки. Найвідомішим став ганебний прецедент з так званим Бушерським проектом, який передбачав багатомільйонний контракт на поставку Ірану харківських турбін і був розірваний рішенням Президента Л. Кучми лише через те, що держсекретар США пані Мадлен Олбрайт висловила щодо контракту своє невдоволення. У цілковитій відповідності з уже «традиційними» для української зовнішньоекономічної політики безвідповідальністю та нехтуванням інтересів власної країни уряд України одним розчерком пера позбавив нашу економіку тисяч робочих місць, джерел таких потрібних доларів і, що не менш важливо, одного з плацдармів для збереження технологічного потенціалу вітчизняного машинобудування.

Менш відомі або зовсім не відомі громадськості десятки інших прикладів всілякої протидії участі українських фахівців, ділових кіл та промисловості у проектах для країн арабського Сходу й Африки. А проте можливі масштаби цієї участі такі великі, що вони могли б стати доленосними для економіки України як один з вирішальних інструментів виведення її з надзвичайно глибокої кризи. За найскромнішими оцінками, що ґрунтуються на заявлених проектах і пропозиціях про участь в них українських фахівців та підприємств, українська економіка вже найближчим часом могла б отримати замовлення на суму 14—15 млрд. доларів США, що відповідає більш як 30% нинішнього річного ВВП України. І кожного разу палиці в колеса цим проектам ставить держдепартамент США руками нашого власного уряду. Традиційне формулювання невдоволення наших заокеанських «благодійників» — недопущення сприяння неугодним режимам в Іраку, Лівії та Ірані, а також посилання на нібито наявні санкції ООН.

Тож суто зовнішньоекономічні аспекти цієї проблеми слід розглядати в контексті загального економічного стану України і нав'язуваного їй так званого «курсу реформ». Монетарна політика «фінансової стабілізації», що провадиться за прямими вказівками МВФ, зробила нашу грошову систему фактичною заручницею доларових резервів країни, які нині забезпечуються кредитними ін'єкціями та витрачаються не на зміцнення реальної економіки, а виключно на підтримання «стабільності» гривні. Не важко зрозуміти, що у такий спосіб запущено механізм боргового зашморгу, що сам затягується і призводить до повної фінансової, а разом з нею — й політичної залежності країни та краху її фінансів, наближення якого ми всі вже спостерігаємо. Розірвати створене хибне коло самозростання боргів і розпочати справжню фінансову стабілізацію можна, лише радикально збільшивши експорт, причому не за рахунок сировини і продукції низької стадії переробки, а за рахунок високотехнологічної промислової продукції.

Тому на відміну від курсу, який провадить нинішній режим, ми, народні депутати-комуністи, пропонуємо заробити потрібні Україні кошти. Основні можливості для цього є нині практично лише на східних ринках багатих на нафту країн. Що вигідно й життєво необхідно для України, яка гостро потребує відродження виробництва і притоку значних фінансових ресурсів. Так, приміром, частка Російської Федерації у програмі Ради Безпеки ООН «Нафта на продовольство та медикаменти» для Іраку становила торік близько 30%. А Україна в цій програмі участі не брала. Потенціал української економіки дає змогу, не порушуючи санкцій Ради Безпеки ООН, розвивати взаємовигідні торговельні відносини з Іраком, Ісламською Республікою Іран, Лівійською Джамахірією та іншими країнами Близького Сходу й Північної Африки.

Саме цей сценарій зовнішньоекономічного курсу України видається неприйнятним для нинішніх стратегів США, котрі воліли б бачити нашу країну напівколонією з деіндустріалізованою економікою, неспроможною виробляти високотехнологічну продукцію. Є в такій політиці й помітний підтекст прямого придушення потенційних конкурентів. Як відомо, вакуум промислової продукції на ринках країн, що розвиваються, створюваний під прямим тиском США, легко заповнюється їхніми власними фірмами. Це свідчить про очевидну нещирість і лицемірство геополітиків США, котрі спекулюють на гаслах про протидію недемократичним режимам і захист універсальних цінностей вільного світу, але повсякчас демонструють готовність дотримуватися в цьому питанні «подвійного стандарту» у власних егоїстичних інтересах. Тому доводиться констатувати: це політика не України, а філії держдепартаменту США, глибоко ворожа об'єктивним інтересам нашого народу.

Володимир ПЕТРЕНКО,
народний депутат України, голова підкомітету із зовнішньоекономічних зв'язків та інвестицій.

У боргах, мов у реп'яхах

Запит з приводу привілейованих умов діяльності Державної акціонерної енергетичної компанії (ДАЕК) «Київенерго» надіслано на ім'я першого віце-прем'єр-міністра України Володимира Куратченка та міністра енергетики України Івана Плачкова. Автор запиту, —повідомляє агентство УНІАН, — народний депутат України Олексій Шеховцов, бере під сумнів законність та доцільність вимог керівництва Міненерго й АТ «Укргазпром» у 1999 році зобов'язати обленерго всіх форм власності розрахуватися за електроенергію, придбану для підприємств нафтогазового комплексу. За словами О. Шеховцова, на момент такої вимоги борг підприємств Міненерго перед АТ «Укргазпром» становив 1,309 млрд. грн. І це був майже цілком борг ДАЕК «Київенерго», що становив 1,101 млрд. грн. Народний депутат запитує, на якій підставі уряду пропонується вимагати відповідати за борги державного «Київенерго» інші енергопостачальні компанії, особливо приватні.

Як прокоментував запит агентству УНІАН О. Шеховцов, ДАЕК «Київенерго», яке донедавна очолював теперішній міністр енергетики Іван Плачков, створені надзвичайні умови діяльності. Будучи акціонерною, компанія активно експлуатує державні ТЕЦ, які не входять до складу майна АТ. Для «Київенерго» не існує загальних правил оптового енергоринку, компанія працює за його межами: як виробник «Київенерго» продає через енергоринок загалом 0,01% електроенергії, а як постачальник —0,57%.

О. Шеховцов повідомив кореспондентові УНІАН, що він отримав відповідь на запит від міністра енергетики І. Плачкова. Міністр повідомляє, що на 01.04.99 заборгованість підприємств Міненерго перед НАК «Нафтогаз України» становить 2,7 млрд. грн., із них 1,37 млрд. грн. — це борг «Київенерго». І Плачков повідомляє, що «Київенерго» член оптового енергоринку, оскільки працює за відповідними ліцензіями, а також має право продажу електроенергії, виробленої на державних ТЕЦ. Міністр також повідомляє, що «Київенерго» уклала двосторонню угоду з енергоринком, згідно з якою відпускання електричної енергії обчислюється за сальдо перетоку, й надала кредит енергоринку на суму 87,7 млн. грн.

О. Шеховцов заявляє, що така відповідь — не по суті запиту: чому «Київенерго», на відміну від інших учасників енергоринку, надано виняткові умови діяльності?

Тим часом...

Лише за березень нинішнього року споживачі сплатили «живими» грошима понад 51 мільйон гривень за електроенергію, поставлену «Київенерго». Однак компанія не переказала енергоринку ані копійки з отриманих коштів. Питання: куди пішли мільйони?.. Експерти відкрито дорікають «Київенерго» за нехтування інтересів пересічних акціонерів компанії. За підсумками року вони одержали аж по 3 копійки дивідендів на акцію. Решту 1,37 копійки компанія вирішила витратити на інші цілі...

Об'єднані металобрухтом

Учасники ринку металобрухту об'єдналися в асоціацію, а Верховна Рада розглядає законопроект «Про металобрухт»

Минули часи, коли металобрухт збирали піонери. Сьогодні це бізнес. Але дуже часто «діяльність» його збирачів призводить просто до трагічних наслідків —за даними опікових центрів, кожен десятий їх пацієнт — «не туди заліз» під час збору кольорового металобрухту. Проте це ще не всі наслідки: наприклад, під час спроби витягти на Маріупольському меткомбінаті ім. Ілліча «кольорові клеми» сталася пожежа і збитки сягнули 10 мільйонів доларів. Таких прикладів безліч. А можливими вони стали внаслідок того, що, починаючи з 1995 року, на ринку металобрухту було запроваджено нові правила гри — отримуй ліцензію, реєструй діяльність і можеш збирати та експортувати металобрухт. Не дивно, що 1998 року діяло 1940 ліцензій для роботи з чорним металобрухтом та 1350 — з кольоровим.

(Закінчення на 6-й стор.).

У номер

✔ Чернівці

Нова послуга для селян

Об'єднання «Чернівціагропостачсервіс» спеціалізується на матеріально-технічному забезпеченні агропромислового комплексу Буковини. Але віднедавна цей підрозділ вирішив зайнятися й виробництвом сільськогосподарської техніки та запчастин для неї. У новому цеху, який торік відкрився, вже освоєно випуск дискових борін, культиваторів. Першу партію новинок реалізовано місцевим господарствам.

✔ Львів

Працюй, вітре, на добро

Розроблена львівським ВАТ «Інститут прикладної акустики» програма «Впровадження систем вітроенергетичних установок», реалізація якої вже почалася, за оцінкою експертів, може прилучити Україну до числа найбільш прогресивних у цій галузі держав світу.

Після аварії на Чорнобильській АЕС перед Україною постало завдання розвивати альтернативні джерела енергопостачання, які не завдають шкоди навколишньому середовищу і є перспективними відновлюваними джерелами.

Ідея спорудження вітроенергетичних установок (ВЕУ) не є оригінальною. Сьогодні в Україні вже діє чотири великих ВЕУ: дві в Криму, одна в Миколаївській області і ще одна в селищі Східниця Львівської області. Принципова новизна програми, розробленої львівським НДІ прикладної акустики, полягає в тому, щоб створити систему установок — у всіх без винятку районах Львівщини. Всього планується до 2001 року розмістити 775 установок, потужністю 40—60 кіловат кожна.

Певного оптимізму розробникам програми додає той факт, що її втілення відбувається під патронатом Західнорегіональної асоціації клубів ЮНЕСКО, головою правління якої є народний депутат України Валерій Кузнєцов.

✔ Сімферополь

Допомогли афганцям

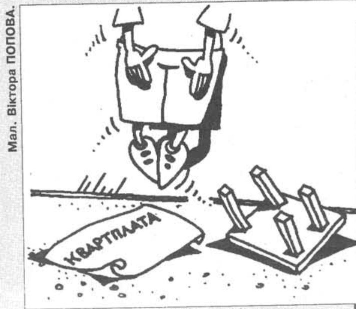
Військовий комісар Криму Олександр Волков підбив підсумки благодійного марафону на підтримку воїнів-афганців і їх сімей, який було присвячено 10-річчю виведення військ з Афганістану.

Під час телемарафону, проведеного з ініціативи членів кримського Союзу ветеранів-афганців і військкоматів півострова зібрано близько 46 тис. гривень, які розподілено між інвалідами «чужої війни». 8 тисяч перераховано в госпіталь інвалідів війни, де проходять лікування афганці.

✔ Миколаїв

Нові тарифи для порожніх гаманців

В Миколаївській облпрофраді підрахували, що на сьогодні борг мешканців регіону по житлово-комунальних платежах сягнув 87 мільйонів гривень, а це відповідає сумарній вартості послуг у цій сфері за 12 місяців. І от тепер виконавчою владою дано старт новим, підвищеним, тарифам. Якщо їх уведуть, то більшість населення області претендуватиме на одержання державних субсидій. Тільки для Миколаєва їх сума — це більш як 25 мільйонів гривень. Ніхто стільки, зрозуміло, не виділить. Та й механізм одержання субсидій такий, що не всі нуждені можуть ним скористатися. Отож підвищення тарифів означатиме, з одного боку, зростання заборгованості за житлово-комунальні послуги, з другого — подальше зубожіння людей.

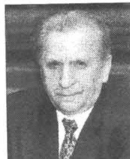

Мал. Віктора ПОПОВА.

Неплатежі руйнують галузь

У першому кварталі видобуток нафти і газу збільшувався. Але й зростала заборгованість за спожитий газ. Довго так тривати не може

Україна володіє значним потенціалом для збільшення видобутку нафти і газу. Саме з цією метою було розроблено Національну програму «Нафта і газ до 2010 року», яка передбачає збільшення видобутку нафти з конденсатом до 4,9 млн. тонн у 2000 році і 7,5 млн. тонн — у 2010-му, а газу відповідно 27,3 та 35,3 млрд. кубометрів. Проте складна економічна ситуація вносить свої корективи, тому минулого року Кабмін прийняв постанову № 1321 «Про додаткові заходи зі стабілізації та нарощування обсягів видобування нафти і газу в Україні». Слід зазначити, що в 1998 році підприємства НАК «Нафтогаз України» у цілому справилися з річним завданням видобутку вуглеводнів. Хоча в умовах нестачі коштів, викликаної значною заборгованістю споживачів газу, не вдалося повністю виконати роботи з експлуатаційного буріння, підключення нових свердловин, введення в дію нових родовищ тощо. А це, безумовно, позначається на роботі галузі. Тому з проханням прокоментувати результати роботи нафтогазового комплексу в першому кварталі 1999 року ми звернулися до голови підкомітету з питань газової промисловості Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики і ядерної безпеки Івана ДІЯКА.

— Ситуація в нафтогазовому комплексі справді непроста. Проте за підсумками першого кварталу 1999 року «Нафтогаз України» у цілому виконав завдання з видобутку газу на 102,7 %, а з видобутку нафти і газового конденсату — на 105 %. Додатково до завдання протягом кварталу видобуто 117 млн. кубометрів газу і 43 тис. тонн рідких вуглеводнів.

Однак, як уже зазначалося, значна заборгованість споживачів нафти і газу перед видобувними підприємствами, зниження поточних цін на нафту і газ не дозволяють переробним підприємствам НАК «Нафтогаз України» за рахунок тільки власних коштів фінансувати геологорозвідувальні роботи з розширення сировинної бази, буріння нових експлуатаційних свердловин, будівництва об'єктів облаштування родовищ, підготовки і транспортування нафти і газу в обсягах, передбачених вищеназваною постановою Кабміну.

Розрахунки показують, що тільки в ДК «Укргазвидобування» дефіцит коштів на капітальні вкладення в 1999 році у діючих зараз цінах на природний газ становить приблизно 470 млн. грн. Аналогічна картина і в ВАТ «Укрнафта», де дефіцит коштів для реалізації виробничої програми 1999 року оцінюється в 279,3 млн. грн.

— Отже, виконання програми видобутку вуглеводнів упирається у фінанси. Де ж їх узяти?

— Одним з найреальніших шляхів є залучення в нафтогазову промисловість централізованих державних інвестицій. «Нафтогаз України» на виконання протокольного рішення Кабміну від 1 березня 1999 року розробив відповідні пропозиції.

Сумарні капітальні вкладення в облаштування та експлуатаційне буріння 23 першочергових родовищ заплановано в розмірі 449,7 млн. грн. у 1999 році і 196,4 млн. грн. у 2000 році, що дасть змогу видобути на згаданих родовищах у цей період 2,2 млрд. кубометрів газу і 346 тис. тонн нафти. При цьому зауважу, що додаткові державні інвестиції, які пропонується спрямувати в розробку газових і газоконденсатних родовищ, дозволять ДК «Укргазвидобування» лише виконати встановлені для них постановою Кабінету міністрів завдання з видобутку нафти, газу і конденсату на 1999—2000 роки. А додаткові державні інвестиції, які пропонується виділити ВАТ «Укрнафта», дадуть можливість не тільки виконати встановлене на 1999 рік завдання, а й одержати додаткові обсяги нафти з конденсатом і газу: в 1999 році — 18 тис. тонн нафти з конденсатом і 72 млн. кубометрів газу, в 2000 році — відповідно 93,8 тис. тонн і 357,1 млн. кубометрів.

Не можу не сказати, що значну загрозу виконанню завдань з видобутку нафти і газу несуть відключення нафтогазовидобувних та бурових підприємств НАК «Нафтогаз України» від постачання електричної енергії, які здійснюють енергопостачальні організації, незважаючи на значну заборгованість енергогенеруючих компаній перед НАК «Нафтогаз України» за спожитий природний газ. Так, 5 квітня ВАТ «Полтаваобленерго» припинило електропостачання ряду виробничих об'єктів газопромислового управління «Полтавагазвидобування» ДК «Укргазвидобування». Щоденні втрати видобутку в результаті цього відключення становили 500 тонн газового конденсату і 2,5 млн. кубометрів газу. Тільки після звернення НАК «Нафтогаз України» до Міненерго об'єкти газовидобування були підключені до електропостачання, однак на дві свердловини, які буряться, та ряд інших виробничих об'єктів постачання електроенергії так і не було відновлено. Тому питання взаєморозрахунків між підприємствами НАК «Нафтогаз України», енергогенеруючими та енергопостачальними компаніями має бути вирішене негайно, інакше завтра питатимемо, чому скоротилося нафто- та газовидобування.

— Повернімося до теми боргів. Яка ситуація з розрахунками за газ склалася у першому кварталі?

— Борги за спожитий газ зростали. Якщо на 1 лютого загальна заборгованість за газ, використаний у січні, становила 840 млн. гривень, то на 1 березня — майже 2 млрд. гривень. При цьому на підприємства соціально-побутової сфери, бюджетні організації та населення припадало 1,7 млрд. гривень, або 87 відсотків, на промисловість —261,6 млн. гривень (13 відсотків). З початку року проплата підприємствами соціально-побутової сфери, бюджетними організаціями та населенням становила лише 15,9 відсотка, у тому числі грошима — 10,2 відсотка. У деяких регіонах цей відсоток узагалі катастрофічний: в Луганській області — 5,7 відсотка, Тернопільській і Харківській — 6,7, Херсонській — 8,9, Донецькій — 9,1 відсотка.

Нинішнього року промисловими підприємствами природного газу спожито на суму 272,5 млн. гривень, а сплачено лише 10,9 млн. грн., або 4 відсотки. Найгірше становище з розрахунками за спожитий газ у Дніпропетровській області — 0,1 відсотка, Миколаївській — 0,2, Сумській — 1,2, Івано-Франківській — 2,3, Житомирській — 4,2, Хмельницькій — 5,9 відсотка.

До того ж, в умовах тотальної неоплати газу не виконується рішення Кабміну про скорочення обсягів його споживання. Мало того, в окремих регіонах воно значно збільшилося. Наприклад, у Києві — на 8,1 відсотка, в Одеській області — на 6,6, Черкаській — на 4,3, у Криму — на 5,1 відсотка. Тож коли й надалі ситуація розгортатиметься таким чином, доведеться говорити вже не про нарощування нафто- та газовидобування, а про повернення на сьогоднішні позиції. Сподіваюся, що цього не станеться.

Вів розмову Сергій ІВАНІВ.

Об'єднані металобрухтом

Учасники ринку металобрухту об'єдналися в асоціацію, а Верховна Рада розглядає законопроект «Про металобрухт»

(Початок на 5-й стор.).

Саме тому на розгляд Верховної Ради України було подано законопроект «Про металобрухт», який покликаний регламентувати діяльність зі збору та реалізації металобрухту. Як зазначив під час обговорення колишній заступник гендиректора Маріупольського меткомбінату імені Ілліча, а нині народний депутат України Сергій Матвієнков, якщо в 1995 році Україна експортувала 300 тисяч тонн брухту, то у 1998 році — вже 3 мільйони 300 тисяч тонн. Те саме і щодо кольорового брухту — у 1995 році експортували 13,5 тисячі тонн, а минулого року — 200 тисяч тонн. Слід додати, що сьогодні з України вивозять такі метали, як мідь та молібден, котрі у нас не видобувають, а отже, зменшується металофонд країни. Якщо проаналізувати, куди вивозиться металобрухт, то побачимо, що на Туреччину припадає до 1 млн. тонн. А турецькі металурги виготовляють листовий прокат і поступово витісняють з ринку наших експортерів. І це лише один бік проблеми.

Сьогодні в державі переробляють до 5 млн. тонн брухту, а потреба металургії — до 4 млн. тонн. Та, як ми знаємо, 3,3 млн. тонн брухту вивозиться, тому вітчизняні металурги нарікають на його нестачу. Щоб виплавити 20 млн. тонн сталі на рік, вони мусять додатково витратити 1 млн. тонн чавуну, 1,1 млн. тонн коксу, 3,3 млн. тонн залізорудного концентрату і т. д. До речі, 1990 року було заготовлено 10,3 млн. тонн брухту, але з того часу ця цифра скоротилася наполовину. Коли так триватиме й надалі, то незабаром Україна з експортера брухту перетвориться на імпортера, тому вже сьогодні металобрухт є стратегічною сировиною. До того ж металургія — один з найбільших наповнювачів бюджету.

Чи розв'яже ці проблеми закон «Про металобрухт» та які заходи він передбачає. Зокрема, пропоновано запровадити таке поняття, як «спеціалізовані підприємства і філіали зі збирання металобрухту», встановити розподіл на побутовий та промисловий брухт із забороною приймати останній від фізичних осіб. Крім того, передбачено запровадження держрегулювання ринку брухту, наприклад, залежно від кон'юнктури можлива заборона експорту кольорового брухту, квотування чорного тощо.

Відтак не дивно, що нещодавно було створено Українську асоціацію металобрухту (УАМБ), президентом якої обрано заступника міністра промислової політики Валентина Куличенка. В установчому з'їзді взяли участь представники близько 90 підприємств, серед яких «Укрвтормет», «Київтормет», «Кримвтормет», «Дніпровтормет» та ін. Мета асоціації — координація дій та об'єднання зусиль усіх суб'єктів ринку металобрухту. І серед перших реальних кроків УАМБ — відстоювання інтересів підприємств, діяльність яких пов'язана з металобрухтом, під час прийняття закону «Про металобрухт». Зокрема, асоціація критикувала прийнятий у першому читанні законопроект, який не передбачав роздільної діяльності з чорним та кольоровим брухтом.

Крім того, УАМБ закликала законотворців не вдаватися до запровадження низки обмежень без урахування реалій на ринку металобрухту та ін. Ініціатори створення УАМБ не без підстав вважають, що асоціація зможе й надалі брати участь у розробці та експертизі законодавчих та нормативних документів, взаємодіяти з виробниками чорних та кольорових металів, узгоджувати питання ліцензування і квотування, координувати діяльність учасників ринку металобрухту щодо обсягів, географії поставок і цін.

Особливо це важливо з тієї причини, що протягом 1998 року ціна металобрухту на зовнішніх ринках зменшилася в 1,75 разу, а ставки залізничних тарифів та торгово-експедиторських витрат залишилися на тому само рівні, що й були. Тож проблем у новоствореної асоціації чимало. Вона має зібрати їх і «здати в металобрухт», щоб з'явився новий і повноцінний сплав ринку металобрухту.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Наше поле родить одні проблеми

Судячи з того, що внаслідок фінансової кризи істотно скоротилися обсяги україно-російської торгівлі, а наш експорт у Росію минулого року зменшився на 22 відсотки, на часі або радикально змінювати податкове законодавство, або переглядати практику торговельних обмежень з традиційно найзручнішим партнером

На жаль, уряд сприяє боротьбі вітчизняного товаровиробника за російські ринки збуту більше на словах, аніж на ділі. Тим часом торік восени, коли девальвація рушила зі швидкістю пасажирського експреса, стало зрозуміло: рятування бізнесу експортерів — справа рук самих експортерів. Пригадується, тоді, замість пересидіти в кущах, ЗАТ «Укррос» не згортало активної діяльності: домовлялося про валютні кредити, його цукрові заводи укладали контракти в Черкаській і Тернопільській областях з господарствами на поставку в кредит засобів захисту рослин, нафтопродуктів, запчастин і міндобрив, вело активні переговори з росіянами про умови і терміни поставок сільгосппродукції. Знаючи про те, що ЗАТ «Укррос» у сезоні 1997 — 1998 рр. інвестувало через власні заводи колгоспам щонайменше 20 млн. доларів, не втримався від шпичакуватого запитання його генеральному директорові Сергію Федоренку: «Зізнайтеся, чи не зачіпає за живе, коли вас у стінах парламенту називають посередником?». І почув у відповідь: «Ні. Бо діло завжди важливіше за слова».

Хай живе діло!

І от ми знову в його кабінеті, але вже у квітні. На перший погляд, тут нічого не змінилося: китайський антураж видає давню пристрасть господаря — захоплення синологією. Але відтоді, як ми зустрічалися востаннє, відділи ЗАТ «Укррос» перетворилися на компанії, утворивши свого роду багатопрофільну фінансово-промислову групу. Отже, позаду адміністративна реформа. І ми повертаємося на грішну землю.

— Сергію Миколайовичу, чим викликані структурні зміни?

— Об'єктивною потребою. Сьогодні неможливо кредитувати сільгоспвиробника, обмежуючись інвестуванням якоїсь певної сільгоспкультури. Уявіть, що «Укррос» у розпал фінансової кризи втрачав під час реалізації 70 дол. на кожній тонні цукру. Коли б не торгівля зерном, наші Пальмірський і Чортківський заводи вже збанкрутували б. А в тісній кооперації з ними працюють більше сотні об'єднаних у зони бурякосіяння господарств, які чекають від заводчан ресурсів — нафтопродуктів, посівного матеріалу, засобів захисту рослин тощо.

— Кредитуючи, «Укррос» сам є позичальником...

— Авжеж. І ми беремо багатомільйонні доларові кредити у західних інвесторів під свої власні гарантії, а не урядові. Адже купувати техніку і ресурси здебільшого доводиться за тверду валюту. Деякі з кредитів довелося через кризу пролонгувати — кредитори з розумінням поставилися до наших фінансових проблем. А деякі, як-от, скажімо, Укрексімбанку, ми вже погасили.

— Я знаю, що попри гостру нестачу фінансових ресурсів і нещодавню нестабільність на валютному ринку, ви все-таки вдалися до розширення зон бурякосіяння, що, звісно, потребуватиме додаткових матеріально-технічних витрат...

— Зате ми вже навчилися рахувати і пильнувати за видатками. Дизпальне, наприклад, закуповуємо з розрахунку на кожен гектар сільгоспугідь. До того ж співпрацюючий з нашими заводами голова колгоспу вже по-іншому ставиться до ресурсозбереження, ніж було.

— Подейкують, навіть випиває менше...

— Не помічав (сміється). А от що вміє пити так, щоби не втрачати здоровий глузд, — це точно.

Вільному — неволя?

— Російський рубль продовжує девальвувати, а от гривня, як повідомляють у Нацбанку, вже стала вільною і стабільною. Що ви думаєте з цього приводу?

— Я вірю лише в ту стабільність, яка є передумовою залучення в країну інвестицій, пом'якшення податкового тиску, посилення ділової активності. У попередні роки ми мали фінансову стабілізацію, а підприємства ставали на коліна, а кредитори оминали країну, а структурні реформи не йшли. Кажете, тепер настала знову стабільність? Але ж банківську систему ми довели до того, що вона, в кращому разі, може обслуговувати тільки бюджет. А товаровиробника довели до такого стану, що він і уві сні звітує перед якимись контролюючими органами. Наші акціонери тісно співпрацюють з податковими органами (бо ми сплачуємо до бюджетів усіх рівнів мільйони гривень), тому добре знають психологію районного інспектора. Так от він не вірить сьогодні, що можна чесно заробляти будь-які прибутки. На одному з наших підприємств фінансову звітність перевіряли нещодавно тричі, але резюме інспектора було одне й те саме: не може бути. Ми говоримо про стабільність грошової одиниці тоді, коли підприємство, не маючи доступу на зовнішній ринок, втрачає будь-який стимул до виробництва. Сільгоспвиробникові пропонують податкові канікули, але мертвому канікули не потрібні. А реанімувати його здатна тільки зрозуміла, як його долоня, система оподаткування. Мені, скажімо, дуже імпонує пропозиція ввести податок з обороту або з продажу. Інакше вільному — неволя. А тим часом не може бути стабільної грошової одиниці за нестабільної економіки. Інвестор на Заході вже зачекався нашої стабільності, бо йому нікуди вкладати гроші. Там гроші залучають під 1—2 відсотки річних! Але попри фінансову нестабільність на міжнародних ринках, і зокрема на російському, він десятою дорогою оминає наші ринки. Бо куди оком не кинь — не ринок, а базар.

— Сергію Миколайовичу, у парламенті вже озвучено не один, а кілька проектів з регулювання цукрового ринку...

— І слава Богу! Треба визначити місткість внутрішнього ринку і квотувати його насичення, регулюючи ціни. Це, до речі, цивілізований шлях, який дозволяє ефективно впливати на кон'юнктуру внутрішнього ринку, з чим у нас останні роки негаразд. Свіжий приклад — міжурядова угода про безмитне завезення українського цукру на російську територію.

Без прогнозів

Кажуть, Федоренко якийсь час не хотів навіть згадувати про цю угоду зразка 1997 року. А як багатообіцяюче все починалося! Не зважали навіть на нерви, збитки і час, що їх змарнували в боротьбі за ліцензію, яка дозволяла працювати в ім'я добросусідського співробітництва. Проте економічні реалії взяли гору над політичною риторикою, і на російський ринок вдалося поставити менше третини цукру в рахунок обумовленої квоти. Спочатку російські ціни були значно нижчі за українські на цукор і не було сенсу його вивозити за кордон. Затим наші ціни вже не могли конкурувати з цінами на російському ринку, де бал правив кубинський та бразильський цукор. Востаннє ЗАТ «Укррос» завозило цукор до Російської Федерації торік за ціною 270 дол. за тонну, а в квітні ціна на цукор на українському ринку вже підскочила до 320 дол. за тонну (і це перед сезоном всенародного попиту!). То знову наш цукор втратить російський ринок? Щось прогнозувати Федоренко не береться, цілком слушно зазначаючи, що в такій країні, як наша, все може трапитися. І його зрозуміти можна.

Сергій ВЛАД.

Хроніка. Факти. Події

Київ

Вибір України очима Балтії

У Києві відбувається дводенна міжнародна конференція «Європейський вибір України: балтійський вимір». Її організували Міжнародний центр перспективних досліджень (Україна) і центр досліджень та розвитку РЕНД (США). У ній беруть участь заступники міністрів закордонних справ України, Литви, Естонії, Грузії, а також представники Латвії, США, Швеції, Фінляндії, Данії, Молдови, Азербайджану та делегації Європейської комісії в Україні.

Богота

З пером, але як на війні

У 1998 році вбито 28 журналістів у 17 країнах світу, а за чотири місяці нинішнього — не менш як 10. Нині 117 працівників преси, радіо, телебачення утримуються у в'язницях 25 країн. Ці дані було наведено на міжнародному семінарі з питань свободи преси, що відкрився в колумбійській столиці.

Делі

МЗС уповноважене заперечити...

«Зловмисними й безпідставними» назвало МЗС Індії твердження газети «Нью-Йорк таймс» про те, нібито ця країна створює «загрозу американським ядерним секретам». На брифінгу офіційний представник індійського зовнішньополітичного відомства рішуче заперечив вигадки «Нью-Йорк таймс» про те, що Індія стала однією з країн, куди стався витік зі США секретної інформації щодо створення ядерної зброї.

Токіо

Дипвідносини за допомогою батога і пряника?

Прем'єр-міністр Японії Кейдзо Обуті виступив за встановлення дипломатичних відносин із Північною Кореєю. На спільній прес-конференції в Білому домі щодо підсумків переговорів із президентом США Біллом Клінтоном він підкреслив, що для цього знадобляться «як діалог, так і стримування».

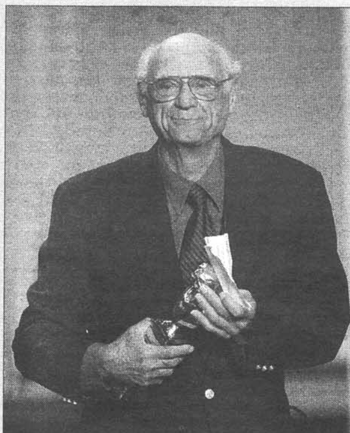
Багдад

Інспектор ООН вражений

«Я вельми вражений», — заявив координатор гуманітарних програм ООН в Іраку Ганс фон Спунек, відвідавши район північноіракського міста Мосул, де вибухнула американська бомба. Як повідомлялося раніше, внаслідок нальоту ВПС США загинули одразу 7 душ: іракський пастух і члени його родини. Оонівський діяч висловив занепокоєність у зв'язку з тим, що американські бомбардування, які часто-густо призводять до жертв серед цивільного населення, негативно вплинуть на виконання гуманітарних аспектів співробітництва Іраку з міжнародним співтовариством.

Фотофакт

Американський сценарист Артур Міллер отримав у Парижі нагороду Мольєра за найкращу театральну виставу року.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

П'ятдесята річниця РЄ: побудова єдиної Європи

Послання Генерального секретаря Ради Європи Данієля Таршиса

Трагічні події історії повторюються. Саме напередодні свого завершення XX сторіччя знову стало сценою, на якій розігрується жахливе дійство у Косово: войовничий націоналізм, тероризм, етнічні чистки, насильство. Дух зла знову на свободі. Невже все було марно? Чи ми ніколи не вчимося на уроках минулого? Скільки вже разів говорили: «Це ніколи не повинно повторитися». Після першої світової війни, коли мільйони людей загинули в окопах. Після другої світової війни, під час якої жорстокість досягла апогею, а машина війни захопила весь континент.

«Це ніколи не повинно повторитися»: у цьому були переконані ті, хто стояв біля витоків створення першої європейської організації. Це десять держав, які 1949 року створили Раду Європи для того, щоб захистити демократію та забезпечити верховенство права. Ця організація, до складу якої нині входить 41 держава, від самого початку свого виникнення намагається усувати будь-які перешкоди між народами, створюючи в Європі єдиний простір, в основі якого загальнолюдські цінності.

Прийнята 1950 року Європейська конвенція з прав людини увінчує склепіння споруди, якою стала Рада Європи. Конвенція, якій постійно надає нових імпульсів її охоронець — Європейський суд з прав людини, стала центральним елементом європейського правового порядку.

До цієї конвенції додалося й багато інших правових документів — Європейська соціальна хартія, Конвенція у запобіганні катуванням, Рамкова конвенція на захист національних меншин, а також 173 інші документи, в яких розглядаються найрізноманітніші питання: від студентських обмінів, захисту культурної та природної спадщини — до боротьби з корупцією та організованою злочинністю.

Європейські міністри закордонних справ визначають основні напрями роботи організації. 7 травня вони зберуться в Будапешті, для того щоб відзначити п'ятдесяту річницю і запровадити новий важливий механізм — інститут Європейського комісара з прав людини. Від України у цій зустрічі братиме участь міністр закордонних справ Борис Тарасюк. Хоч останнє слово під час ухвалення рішень належить урядам, однак більшість конвенцій і практичних дій є результатом ініціатив ПАРЄ, де представлено і партії влади, і опозиційні партії. Мери та регіональні радники співпрацюють у Конгресі місцевих та регіональних властей Європи, який зарекомендував себе як впливовий захисник місцевого самоврядування.

Визначаючи правила і норми в різних областях, Рада Європи виробляє правову основу, що є спільною для всіх держав-членів. «Велика Європа без кордонів» — під таким девізом відзначається 50-та річниця організації.

Віддана справі свободи та плюралістичної демократії, Рада Європи у своїй діяльності тривалий час обмежувалася рамками Західної Європи. Греція протягом років існування в ній диктатури не була членом Ради Європи, Іспанія і Португалія змогли приєднатися до організації лише після відновлення в цих країнах демократії — у середині сімдесятих років.

Нині повноправними членами організації є 17 держав Центральної та Східної Європи. Ці країни, що стали на шлях консолідації демократичних процесів, зіткнулися також і з серйозними проблемами, тому пріоритетним завданням Рада Європи визначила підтримку правових реформ і посилення нових інститутів у цих країнах.

Одне з найголовніших завдань РЄ — моніторинг за демократичними процесами та дотриманням прав людини на всьому європейському континенті. Значну увагу Рада Європи, зокрема, приділяє скасуванню смертної кари: у цій сфері вона досягла значних здобутків, бо 1998 року в жодній із держав-членів не відбувалося виконання смертних вироків. Однак смертна кара як найвища міра покарання ще представлена в кримінальних кодексах кількох країн, і тому це питання ще не розв'язане остаточно.

Європа завжди вирізнялася мозаїчністю народів, мов і культур, однак водночас її спільні традиції і спадщина — основа її єднання. Цього літа буде започатковано кампанію Ради Європи, яка сприятиме поглибленню усвідомлення значущості європейської спільної спадщини.

Серйозна криза, зумовлена ситуацією в Косово, а також численні конфлікти, загроза яких залишається в різних куточках Європи, нагадують нам, що демократія і верховенство права є передумовою миру і стабільності. Ось чому європейські проекти не слід зводити лише до економічних аспектів, наскільки б важливими вони не видавалися, — необхідно також враховувати етичний, правовий, духовний і культурний виміри.

Україна стала членом Ради Європи в листопаді 1995 року. Виступаючи з промовою на Другій зустрічі глав держав та урядів, яка відбулася у Страсбурзі в жовтні 1997 року, Президент України Леонід Кучма сказав: «Надавши членство новим демократичним державам, Рада Європи зробила значний внесок у конкретне піднесення політичного іміджу Європи та об'єднання європейських держав на засадах загальновизнаних демократичних цінностей».

Коли борг не погашати, він подібний до снігової кулі...

Питання заборгованості України за одержаний цього року туркменський газ було порушено на зустрічі Президента Туркменистану Сапармурата Ніязова з економістами країни. Глава держави вважає, що необхідно виробити чіткий механізм оплати основного експортного товару Туркменистану.

Як відомо, 24 грудня минулого року в Ашгабаті президентами С. Ніязовим та Л. Кучмою було підписано угоду про постачання 1999 року в Україну газу в обсязі 20 млрд. кубометрів за ціною 36 доларів за тисячу кубів на туркмено-узбецькому кордоні.

Свої зобов'язання з виконання контракту між Державною торговою корпорацією «Туркменнафтогаз» і Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України» туркменська сторона виконує чітко. На український ринок уже відправлено більш як 7,2 млрд. кубометрів газу. Відповідно до встановленого механізму оплати (40 відсотків — валюта, 50 — товари, 10 — інвестиційні проекти) сума валютної заборгованості України становить більш як 100 млн. доларів США. Фактично проплачено близько 10 млн. доларів.

За прострочення оплати поставок січня і лютого вже нараховують передбачені контрактом штрафи. Не ясне поки що й питання з товарною оплатою. Хоча, за словами українських партнерів, більш як 220 вагонів із продовольством та обладнанням готові до відправлення і найближчої декади мають прибути до Туркменистану.

Як повідомили в туркменській держкорпорації, 15 квітня Кабінетом міністрів України було ухвалено постанову «Про забезпечення дотримання дисципліни газопоставок і поліпшення розрахунків за використаний природний газ», що покладає персональну відповідальність на керівників урядових відомств і адміністрацій, які відповідають за відвантаження продукції у рахунок оплати газу. Відповідно до документа переглядають усі договори з комерційними структурами на подальший відпуск природного газу, аби виключити боржників із списку партнерів.

Тамара МОЛІНА.

Ашгабат.

Ніхто не хоче ризикувати

Прем'єр-міністр Баварії Едмунд Штойбер після відвідин Москви в середу з одноденним візитом побуває у Києві. Мета поїздки авторитетного політика в обидві столиці пов'язана з урегулюванням балканської кризи. І головну роль має відіграти Росія. Німеччина сподівається, що в цьому процесі візьме участь також Україна. Однак німецькі спостерігачі приділяють більше уваги іншій проблемі, яка розглядатиметься під час зустрічі Едмунда Штойбера з Президентом Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком і міністром закордонних справ Борисом Тарасюком. Вони мають спільний інтерес — літак АН-70.

«Київ хоче залучити Штойбера як прихильника одного спільного проекту, — пише газета «Ді Вельт». — Він міг би своїм політичним авторитетом спонукати німецький уряд закуповувати цей транспортний літак, який має ще й військову модифікацію. Тим паче, що і бундесканцлер Герхард Шрьодер, і міністр оборони Рудольф Шарпінг щодо цього проекту висловлюються так само позитивно, як і їхні попередники Коль і Рюе».

Проте фахівці стверджують: Київ має аж надто мало шансів добитися такого замовлення. І насамперед ось чому: концерн «Даймлер-Крайслер (Даса)», попри те, що вважає реалізацію проекту технологічно можливою, усе-таки, аби не ризикувати, відмовився взяти участь навіть у частковому його фінансуванні. Щоправда, Даса має власний інтерес: разом з «Ейрбас індастрі» та «Ейрбас мілітері компані» вона створила аеробус А-400-М, який пропонує європейським країнам. Але ця машина не може замінити застарілі С-160: їх нині використовують європейські країни—члени НАТО. Адже в середині наступного десятиліття альянс матиме потребу в заміні 288 таких літаків. Фаворитами-виробниками, як і раніше, залишаються літакобудівні концерни «Боїнг» і «Аеробус», які могли б виконати замовлення, однак ціни на їхні літаки кусаються: вартість кожного становить у середньому 155—175 млн. марок.

Україна пропонує вже випробувану ще 1994 року машину з такими, а подекуди й кращими характеристиками, та й за ціною вдвічі меншою за вартість «Боїнга» чи «Аеробуса». Такі умови роблять АН-70 привабливим товаром. Але «Даймлер-Крайслер» уже зробив свою справу, вказавши на низку ризиків у цьому проекті й тим самим посіявши сумніви в уряді.

Едмунд Штойбер планує відвідати у Києві авіапідприємство, яке випускає АН-70, щоб переконатися у перевагах останнього. Слово його важить багато: можливо, побачивши літак, він зуміє вплинути на свій уряд. Однак недоброзичливці подейкують, що Штойбер хоч і має вагомий авторитет, але не такий, аби змусити міністра оборони ФРН змінити своє рішення. Правда, і рішення поки що не прийнято...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Кланяєшся землі низенько — до добробуту близенько

Про район, у якому не стогнуть від економічної кризи, а послідовно реформують сільськогосподарське виробництво

Куди йде українське село: досвід

Якщо це несподіванка, що Синельниківський район на Дніпропетровщині впевнено розпочав весняні польові роботи, то тільки не для самих синельниківців. Тут і торік погода влаштувала випробування засухою, а район за урожайністю зумів вийти на верхні щаблі в області. Скажемо більше: сьогодні в районі не чути скарг на кризу.

О. ШЕВЧЕНКО

У старій кукурудзі нові часи не пересидіти

— Не треба думати, нібито ситуація геть прекрасна і жодних проблем, — сказав голова КСП ім. Тельмана Микола Волосянко. — Але можу на всю Україну заявити, що побиватися від безнадії, жалітися на труднощі й тим паче опускати руки — це не для нас.

Микола Іванович переконаний, що настали нові часи, отож і працювати треба по-новому. Одні, з'ясовується, нездатні позбутися вантажу вчорашньої психології та ідеології, а другі зрозуміли, що вороття минулому не буде й мусиш мислити та діяти не так, як раніше.

— І я міг би, — каже Волосянко, — сидіти сиднем на занепалому колгоспі, кажучи всім: ви ж бачите, що робиться. Але це справді буде катастрофа. Натомість і спеціалістів, всіх людей я закликав разом думати, що нам робити та як далі жити...

— А тепер треба пояснити, — вступає у розмову голова Синельниківської райдержадміністрації Олександр Шевченко, — що в КСП ім. Тельмана першими взялися за заміну форми власності. Не просто розпаювали землі, а кожному виділили в натурі. Як і кожному визначили частку майна. Або бери і сам хазяйнуй, або тримайся купи. Але вже на тих умовах, що тут і твоя власна земля, з якої маєш жити такою мірою пристойно, якої сам і разом з усіма зможеш домогтися.

Неважко здогадатися, що нинішнє суто економічне відродження району пов'язане з ім'ям Олександра Шевченка. Глава синельниківської виконавчої влади збагнув, що уникнути катастрофи вдасться лише тоді, коли, облишивши балаканину і плаканину, навсправжки реформувати сільськогосподарське виробництво. Триматися, як воша теплого кожуха, за колгоспно-радгоспну систему в тому вигляді, в якому вона існувала досі, вважає Олександр Олександрович, марно і навіть небезпечно. А ось переінакшувати, не ламаючи, а наповнюючи її новою суттю, можна. І треба.

Діючи за принципом паювання землі з виділенням наділів у натурі, в районі трактують його тією організаційною політикою, яка веде тепер за собою і нову ідеологію господарювання. Її Олександр Шевченко називає ідеологією здорового глузду. Якщо селянин — приватний власник свого паю, то в рамках реформованого сільгосппідприємства він — співвласник. І це, хоче хтось того чи ні, відмітає гальма вчорашньої психології і в керівників та спеціалістів, яким уже ніяк не всидіти тільки адміністраторами-розпорядниками, і в рядових трудівників, для котрих минається безтурботно-спокійне споживацьке існування. Тільки шість господарств району, повідомляє Олександр Шевченко, вирішили поки що зберігатися у «класичній» формі КСП. Але у двох з них і тепер усвідомлюють, що це певніше тимчасова тактика, ніж довготривала «впертість». Оскільки тим часом по сусідству земельні паї здаються в оренду, а майнові перетворюються на акції, уже працюють і зароджуються акціонерні товариства або приватно-орендні підприємства, то від цього нікуди не сховатися. Цього, даруйте, не пересидіти і в кукурудзі, мов непевні часи. Бо в сусідів уже виростає кукурудза вдвічі-втричі вища та урожайніша і твоя перестає бути «схованкою».

А Олександр Шевченко ні на йоту не сумнівається, що нині це і є запорукою повнішого використання потенціалу і раніше створених виробничих комплексів та структур, і вітчизняного чорнозему, і кадрів фахівців, і сучасних можливостей та запровадження нових технологій. Ось чому він цілком згоден з політикою облдержадміністрації, яка відстоює ті реформи на селі, котрі спрямовані на появу реального власника й господаря. І більше не збирається підтримувати потенційних банкрутів в аграрному секторі. Правда, рішення стосовно реструктуризації боргів, єдиного податку та податкових канікул називати достатніми не можна. Дотування сільського виробництва необхідне — це однозначно. Синельниківці, по суті, вважають, що страшної катастрофи на селі, як то її малюють, немає. Є невміння керівників і спеціалістів здійснювати ринково-економічні реформи та реформувати відносини власності на селі. А хто не вміє чи не хоче, того й підтримувати пільгами не треба.

Ми спробували заперечити. Хай там що, а головна біда і розпайованих КСП — нестача коштів. Часом уже не тільки для технічно-технологічного удосконалення виробництва, а й для елементарного його відтворення. Шевченко чітко розмежовує господарства на ті, що реформуються внутрішнім змістом, і ті, котрі міняють насправді лише вивіски. Різниця між ними якраз і полягає в рівні та ефективності використання коштів. Другі справді марно підтримувати, бо то прірви, гроші з яких не вернеш. А для перших скорочення виробничих витрат та нарощування прибутковості — моменти реальні. Проблема лише в пошуку інвесторів та інвестицій. Одноденних не треба.

Допомога не з-за океану

А поміркованих інвесторів Синельниківський район знаходить не за морями й океанами, а в своїй області, у своєму районі, в господарствах. Серед бізнесменів-підприємців, котрі швидко переконуються, наскільки вигідно і наскільки необхідно спрямовувати ресурси у вітчизняний аграрно-продовольчий сектор. І можливі різні варіанти. Або власники паїв передають землю та майно в оренду інвестору, як це сталося у випадку з колишнім КСП «Дружба». Або власники паїв разом з інвесторами створюють акціонерні товариства, як це зробила агропромислова фірма з обласного центру «Симона» на базі колишнього КСП «Водяне». Або лідер — голова КСП — «під себе» залучає інвесторів, організовуючи приватно-орендне підприємство, як це зважився у КСП ім. Тельмана Микола Волосянко. Або, нарешті, і як Володимир Рой в КСП ім. Калініна, що теж особисто взяв в оренду земельні та майнові паї своїх людей, розраховує тільки на внутрішні, колективом зароблені «інвестиції». Щоб хазяйнувати справді самостійно, як то мріяли у нас, здається, цілі покоління колишніх голів.

Хоча Олександр Шевченко і має звабливо-фантастичну мрію. Щоб від інвесторів, котрі є у вітчизняному бізнесі, не було відбою. Щоб район утворив навіть тендерну комісію і за конкурсом відбирав бажаючих спочатку бодай підставляти плече селу, а потім мати і прибутковий зиск зі спільного з селянами виробництва продовольчої продукції. Якщо нині інвестиції передусім потрібні, щоби здолати боргову «блокаду», то завтра, не сумнівається Олександр Олександрович, щоб новостворені господарства могли підприємливо і конкурентоспроможно займатися і виробництвом харчових продуктів. Хоч це завтра на Синельниківщині навіч втілюється уже сьогодні.

Ще три роки тому сюди, в досить посереднє КСП «Дружба», прийшла зі своїми коштами та ідеями потужна фірма «Агросоюз». І тепер з боргами давно покінчено, люди отримують зарплату місяць у місяць. Як і орендну — за земельні паї.

Закуплено новий парк тракторів і комбайнів, ґрунтообробну техніку. Застосовуються найновіші досягнення практики й науки, що дало змогу дуже швидко зайняти передові позиції. Вимоги, правда, до працівників високі, але як інакше? Адже те, що нині АТЗТ «Агросоюз» подвоїло і потроїло виробництво, — не дарунок Бога, а результати праці колективу.

Як за неповні два роки невпізнанно змінилася ситуація і в АТЗТ «Водяне», правління якого очолив депутат Дніпропетровської міськради, президент агропромислової фірми «Симона» Михайло Лисак.

— Ми прийшли у спустошене господарство, —розповідає Михайло Іванович. — В ньому залишалося півтора десятка корів та десяток худючих свиней. А сіяти доводилося по весняній оранці. Люди злі, зневірені... Це Шевченко спокусив ризикнути «Симону», котра начебто процвітала і горя не знала в обласному центрі.

Тепер у Водяній — сільській глибинці — не знають, куди дівати все вирощене в полі. Не вистачає власних потужностей самим переробляти всього виробленого на фермах. Пенсіонерів цілком задовольняє плата за акції-паї, а працездатні записуються в чергу на робочі місця. І це ми, заявляє Михайло Лисак, поки що тільки «частково перемогли». Об'їхавши уже пів-Європи, він перенявся, що, запозичуючи все передове там, удома є змога втілити найпередовіше набагато краще. Отож, витративши на «Водяне» уже мільйони гривень, «Симона» сподівається на віддачу. Інакше після кількох суто господарських новобудов не заходжувалася б споруджувати ще й житло, навіть дитячий садок.

Свій поміщик

Депутата обласної ради Володимира Роя в КСП ім. Калініна уже називають поміщиком. Але по-доброму. Своїм. Після тривалих дебатів і восьми годин жеребкування люди отримали в натурі 634 земельні паї. Так-от, 630 з них передали в оренду персонально Володимирові Михайловичу. Чи не страшно, бо відтепер власним майном і власним добробутом Рой відповідає і перед кредиторами, і перед орендодавцями? Чи розумна у ПОПа — приватно-орендного підприємства — молитва, бо ж і людям залишається розраховувати тільки на себе і ні на кого більше?

— А як іще, коли іншого шляху і бути не може? —запитанням на запитання відповідає Володимир Рой. — Мета зберегти господарство, робочі місця і розширювати та збільшувати виробництво винятково самотужки нам вочевидь під силу, що підтверджує практика навіть одного попереднього року.

Справді, як на теперішні реалії, показники вражають: усі галузі на піднесенні і прибуткові. А якщо сусіднє, теж приватно-орендне підприємство, Миколи Волосянка «стартувало» за рахунок півтора мільйона доларів позички «Агропромінвестбанку», то підприємство Володимира Роя обходиться тільки «внутрішніми інвестиціями». До них Володимир Миколайович передовсім зараховує виробничі, організаційні, трудові, земельні та інтелектуальні потенціали, які є в розпорядженні господарства.

А щодо фінансової підмоги, то насправді не тих «комерсантів» пускають у Синельникове, котрі ладні відразу свій «інтерес» висмоктати, а тих, які згодні працювати довгі роки. Ми ось завітали і до КСП «Миролюбівське» — одне з шести, що залишаються в районі в «незмінному» стані. Де там незмінному! За мірками колишніх часів господарство вважалося б досить сильним. А в багатьох сусідніх районах і тепер — одним з найблагополучніших. Адже навіть у цей час збудовано млин, олійницю і міні-молокозавод, триває газифікація, споруджуються житлові будинки. Торік заробітної плати нараховано 530 тисяч гривень, виплачено 595 тисяч — отож погашають борги за попередні роки.

— Щоб іти шляхом Роя або Волосянка, — признається голова КСП Іван Зуб, — господарству як повітря потрібен надійний інвестор...

То не випадково, виходить, зустріли ми в районі і голову Індустріальної районної ради обласного центру Володимира Збаращука. Свого часу цей міський район не був шефом синельниківців. Але тепер вийшло, що три підприємства саме Індустріального співробітничають з господарствами району. Чом би, каже Олександр Шевченко, пояснюючи запросини Збаращука, ще одне КСП не «натрапило» в Індустріальному на інвестора? Своє завдання Олександр Олександрович вбачає у тому, щоб зацікавлювати інвесторів сенсом вкладати кошти в сільське виробництво.

Думаємо, що має на це всі підстави. Синельниківський район на Дніпропетровщині нині справді не просто зупинив спад виробництва, а вже й нарощує його. Став поряд з традиційно хлібними Магдалинівським, Нікопольським, Новомосковським та Дніпропетровським. А в молочному скотарстві вперше за всю історію з'явилися тут свої п'яти- і навіть семитисячниці. Очевидні ознаки, що уміють хазяйнувати по-новому, чи не так? І хоч відбуваються в районі, по суті, «революційні» перетворення, пов'язані зі зміною форм власності та приватизацією землі, але жодного ексцесу не сталося. Пристрасті були, та жодної скарги, жодної анонімки з району нікуди не надійшло. Отже, непрості реформи здійснюють в інтересах людей.

Як сказав нам насамкінець Олександр Шевченко, родючій землі та роботящим людям кланяйся низенько, то до мети й добробуту будеш близенько.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Коли цей матеріал було підготовлено, Олександра Шевченка призначили заступником голови облдержадміністрації. Вітаючи Олександра Олександровича з цією подією, бажаємо йому на новій посаді нових обріїв.

У номер

✔ Миколаїв

Заприятелювали фізики з ліриками

У Миколаєві в рамках Українського державного морського технічного університету імені адмірала Макарова відкрито Гуманітарний інститут. До цього, вважає ректор університету Георгій Романовський, ішло давненько, адже з 25 спеціальностей, що їх опановують студенти вузу, 10 — гуманітарного напряму. Інститут матиме два факультети: соціально-гуманітарний та юридичний. До речі, дипломи юристів тут вручать випускникам уже нинішнього року, тим, хто здобував цю спеціальність в університеті. А ось на спеціальність «міжнародні відносини» набір оголосять тільки наступного літа.

✔ Київ

«Християнський вимір держави» вже має першу підтримку

Концепція державного будівництва на засадах християнства, розроблена Всеукраїнським об'єднанням християн, отримала високу оцінку Святішого Патріарха Київського і всієї України Димитрія та патріархії Української Автокефальної православної церкви. Фактично, як наголошено у відгуку, що надійшов з патріархії УАПЦ, «маємо першу плідну модель партійної програми державотворчої перспективи, зорієнтовану на соціальну науку християнської церкви». Концепція «Християнський вимір держави», на думку ієрархів Української Автокефальної православної церкви, «стане істотним важелем у духовному відродженні українського суспільства й подоланні кризи, яка охопила Україну останніми роками».

Як повідомляє прес-центр Всеукраїнського об'єднання християн, про Концепцію державного будівництва на засадах християнства вже схвально відгукнулися українські спілки, які об'єднують у своїх рядах євангельських християн-баптистів, християн — адвентистів сьомого дня, християн віри євангельської п'ятидесятників, а також управління Німецької євангелічно-лютеранської церкви.

За словами лідера Всеукраїнського об'єднання християн, одного з кандидатів на пост київського міського голови Валерія Бабича, йдеться про державу, яка спирається на духовні засади християнства. Тобто, взято за основу свідому орієнтацію на загальнолюдські духовні цінності в ім'я людини.

✔ Чернігів

Студенти-доброчинці

При чернігівських вузах створено доброчинні студентські загони. Щойно студенти провели свою першу акцію — впорядкували братські могили, пам'ятники ветеранам війни у Чернігові та Ніжині.

✔ Рівне

Гостинна «Агатівка»

На базі санаторію «Агатівка», що в Гощанському районі, відбувся Всеукраїнський семінар з питань оздоровлення дітей та підлітків. У ньому взяли участь 250 представників оздоровчих закладів з різних регіонів України. Місце для такого семінару вибране не випадково, бо на Рівненщині є чималий досвід з оздоровлення дітей, особливо з районів, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Лише за три місяці нинішнього року в місцевих оздоровницях поліпшили здоров'я 6 тисяч дітей.

✔ Фотофакт

На 3-му Міжнародному конкурсі молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця, що проходив у Києві, виступала й правнучка музиканта Євгенія Чудинович.

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО (ДІНАУ).

Правоохоронний пшик. Із фальшем і мораллю

Міліція

Минулої осені ця детективна історія набула широкого розголосу: полтавська міліція затримала шахрая міжнародного масштабу! Писала про це і наша газета. Ще б пак: улов у 4 тисячі фальшивих доларів США трапляється нечасто. Полтавець С. міняв свої гривні на «бакси» в одному із обмінних пунктів. Гривень у нього було більш як 7 тисяч. А «зелених» на ту пору, пригадайте, зі свічкою в банках не знайти. Тут і трапився йому «добрий дядечко», як затим з'ясує слідство, в особі громадянина Росії М. і запропонував свої послуги.

Обмін вирішили зробити в машині гостя-шахрая. Перелічили купюри, все начебто було гаразд. Та клієнт наполіг, аби перевірити долари в обмінному пункті — чи не фальшиві. М., котрий уже зробив підміну і підкинув саме фальшивки, з цим категорично не погодився і повівся «нечемно»: юнака просто викинули з «Тойоти». На щастя, йому все-таки вдалося запам'ятати номер автомобіля. Міліція спрацювала чітко: буквально через декілька хвилин автомобіль зупинили, а водія і його дружину затримали. Потому в їхній харківській квартирі (добротній, у центрі міста), де сім'я проживала більш-менш постійно, оскільки господар 17 років свого піввікового життя провів у зонах, вилучили ще 29 тисяч доларів, тепер уже справжніх. Істотна деталь: на запитання міліції, «чиї вони», жінка відповіла, що, напевне, чоловікові. Отож походження фальшивих «баксів» належало з'ясувати слідству...

Як воно проходить, нагода випала поцікавитись нещодавно — на квітневому брифінгу в УМВС у Полтавській області, особисто у начальника. Проте в області він — людина нова і тому нічого повідомити у цій справі не міг. Гірше за все, що й десяток полковників та підполковників, у тому числі три заступники, які сиділи в залі, нічого конкретного журналістам не сказали.

Тим часом у справі по звинуваченню М. відбувалися дивні речі. Переповімо хоча б деякі факти. Після затримання М. його дружина повідомила слідству, що гроші (29 тисяч доларів), вилучені у харківській квартирі як імовірний речовий доказ злочинної діяльності, належать саме їй і просила їх повернути. Бо під час обшуку вона розгубилася і сказала: «бакси» чоловікові, а тепер згадала, що саме її. І жінка домоглася свого: гроші (звісно, справжні!) їй повернули. А далі все пішло як по маслу. Адвокат звертається до прокурора з проханням замінити для його підзахисного запобіжну міру — арешт підпискою про невиїзд. І прокурор погоджується випустити М. з-під варти під заставу — 17 тисяч гривень.

Неважко здогадатися, що М., як тільки вийшов із слідчого ізолятора, зник, мов ранковий туман. Не забувши до того ж продати харківську

квартиру. А невдовзі до полтавської міліції звернулася його дружина із заявою, що М. раптово помер. І, як заповідав небіжчик, тіло його спалили, а попіл розвіяли над просторами матінки-Росії. Довідку про смерть і кремацію підкололи до справи, а саму її здали в архів. Перед цим, правда, на вимогу вдови, повернули їй заставу — 17 тисяч гривень, оскільки вести кримінальну справу немає проти кого. Гривні, як і долари перед цим, віддали без вагань.

Оце, власне, і вся історія: сумна, смішна і повчальна. Чого в ній більше — вирішувати читачам, бо вочевидь, що правоохоронці залишились із носом. Часом, не фальшивим?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Вони ще не офіцери. Вони тільки вчаться

Армія

Якщо вірити в те, що героями анекдотів стають лише найпопулярніші особи, національності чи професії, то військовики дуже знамениті в народі. Завдяки зусиллям деяких їх представників з'явився цілий напрям коротких гумористичних оповідок — армійські хохми. Як правило, героями їх є офіцери, які плутають Сару Бернар з сенбернаром, Бабеля з Гегелем, а градуси як показник температури кипіння води з градусами прямого кута. Іноді вони наказують підлеглим копати від огорожі до обіду, бо так домовилися з лопатами.

Звісно, більшу частину хохм просто придумано. Проте в кожному жарті є частка жарту. Тож, щоб солдати-строковики не згадували своїх командирів як недалеких, в Міністерстві оборони вирішили з самого початку військової кар'єри приділяти всебічну увагу освіті майбутніх офіцерів. Приміром, так, як це роблять у Боярському філіалі Київського військового ліцею імені Івана Богуна.

Цей навчальний заклад — перша сходинка військової освіти. Адже навчаються тут учні 8—9-го класів. 10—11-й вони закінчуватимуть вже в Києві. А вищу освіту отримають у військових інститутах України.

Відкритий торік, він одразу привернув до себе увагу. На одне місце тут претендували троє-четверо хлопців, які складали іспити з математики, української мови та здавали нормативи з фізкультури. Загалом у цей перший набір прийняли 205 ліцеїстів. Представляють вони і різні регіони держави, і різні соціальні класи. Особливу увагу приділяють дітям-сиротам, яких тут навчається близько п'ятдесяти. Потрапили вони сюди завдяки плідній співпраці військкоматів та районних відділів освіти. На думку вчителів, навчання тут убезпечить хлопців, яких багато хто вважає потенційними злочинцями, від непродуманих кроків, що можуть привести їх на лаву підсудних. Та й, принаймні деякий час, у таких ліцеїстів не буде проблеми з одягом, харчуванням та медичним обслуговуванням.

Навчальна програма мало чим відрізняється від шкільної. Хіба що трохи більше уваги приділяється фізичній та початковій військовій підготовці. А ще до обов'язкових предметів, таких як математика, українська мова тощо, додалася і... хореографія. Окрім того, що майбутні офіцери вмітимуть добре танцювати, така підготовка допоможе вдосконалювати і прийоми рукопашного бою. Вільний час ліцеїсти проводять у бібліотеці, куди надходить нова художня література та 30 періодичних видань. Це, до речі, допомагає їм визначитися, в які саме війська піти після закінчення ліцею. Так, хлопчина з Криму однозначно хоче піти у спецназ. Щоб боротися з корупцією, про яку так багато пишуть в газетах. Бажання є, а знання отримає.

Богдан ДОВНИЧ.

Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи висловлює щире співчуття завідувачу секретаріату комітету Борисюку Михайлу Миколайовичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері

БОРИСЮК Галини Павлівни.

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації висловлює глибоке співчуття народному депутату України, голові підкомітету Онуфрійчуку Михайлу Яковичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері

ОНУФРІЙЧУК Ольги Йосипівни.

Первое общее собрание акционеров ОАО «Племзавод Крымский» Сакского района АРК
состоится 19 июня 1999 года по адресу: АР Крым, Сакский район, с. Крымский, Дворец культуры, в 11.00. Начало регистрации 8.00.

Повестка дня:

1. Отчет правления ОАО «Племзавод Крымский» за прошедший период и перспективы развития на 1999 год.
2. Утверждение результатов финансово-хозяйственной деятельности за 1998 год.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Отчет ревизионной комиссии.
5. Принятие изменений и дополнений в устав ОАО «Племзавод Крымский».
6. Выборы наблюдательного совета.
7. Выборы правления.
8. Выборы ревизионной комиссии.
9. Выборы председателя правления.
10. Утверждение порядка распределения прибыли и размера дивидендов.
11. Утверждение документарной формы выпуска ценных бумаг.
12. Утверждение независимого регистратора ООО ПР «Свиток».

Правление.

ВАТ «Каховський ЗКПД»
повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 18 червня 1999 року о 13.00 за адресою: м. Київ, вул. Хорева, 41.

Порядок денний:

1. Підсумки діяльності за 1998 р.
2. Напрями діяльності на 1999 р.
3. Внесення змін до статуту.
4. Різне.

Початок реєстрації о 12.00.
Товариство з обмеженою відповідальністю «Регістр».

Шановні акціонери ЗАТ «Кременчуцька кондитерська фабрика»!

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів розпочнуться 21 червня 1999 року об 11 годині в будинку культури АТ «Кредмаш», розташованого за адресою: м. Кременчук Полтавської області, вул.60-років Жовтня, 2.

Порядок денний:

1. Звіт правління ЗАТ «ККФ».
2. Звіт ревізійної комісії ЗАТ «ККФ».
3. Звіт спостережної ради ЗАТ «ККФ».
4. Про розподіл прибутку ЗАТ «ККФ».
5. Вибори спостережної ради, голови правління і ревізійної комісії ЗАТ «ККФ».
6. Різне.

Реєстрація акціонерів розпочнеться о 9 годині за місцем проведення зборів.
Реєстрація проводиться при наявності паспорта. Представники акціонерів реєструються на підставі належним чином оформленого доручення.

Правління ЗАТ «Кременчуцька кондитерська фабрика»

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 18/96 про визнання МПП «Бомар» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Бориспільська, буд. 3-А, кв.23), р/р 346718 в Дарницькому відділенні Укрсоцбанку, МФО 322023.
Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Каланчацький маслозавод»
повідомляє своїх акціонерів про проведення чергових зборів, які відбудуться 25 червня 1999 року об 11 годині за адресою: смт Каланчак Херсонської області, вул. Леніна, в приміщенні кінотеатру «Дружба».
Реєстрація учасників зборів — з 9 години.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління та ревізійної комісії про підсумки діяльності товариства за 1998 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 1998 рік.

Для участі в зборах при собі мати:
документ, що посвідчує особу;
доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Довідки телефоном (05530) 2-12-53.

Правління ВАТ «Каланчацький маслозавод».

Чергові збори акціонерів ВАТ «Парк-Авто»
відбудуться 22 червня 1999 р. об 11.00 (реєстрація о 10.00) за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, 370.

Порядок денний:

1. Звіт правління і ревізійної комісії та затвердження плану розвитку товариства на 1999 р.
2. Про реорганізацію ВАТ «Парк-Авто».
3. Про зміни в статуті «Парк-Авто».
4. Вибори органів ВАТ «Парк-Авто».

Арбітражний суд Закарпатської області (м. Ужгород, пл. Народна, 4) за заявою Акціонерного комерційного промислово-інвестиційного банку України Закарпатського головного відділення порушив справу № 7/186 про визнання МПП «Юрицув-Балган» банкрутом (юридична адреса: с. Павлове, 60, Свалявського району Закарпатської області), п/р 26001301200561 в Закарпатському головному відділенні Промінвестбанку України, МФО 312163.
Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про діяльність ВАТ «Каланчацький маслозавод» за 1998 рік

Найменування емітента	ВАТ «Каланчацький маслозавод»
Код ЄДРПОУ	00447652
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	00447652 від 02.01.95 р.
Місцезнаходження:	смт Каланчак Херсонської області
Телефон	2-12-53, 2-14-50
Телефакс	2-12-53
Основні види діяльності	виготовлення молочної продукції, роздрібна торгівля, оптова торгівля
Кількість акціонерів	2291
Чисельність працівників	71
Статутний фонд (для ВАТ)	87567
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	12 червня 1998 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	ЗАТ «Досвід», м. Херсон, Миколаївське шосе, № 6, 26-30-57

Основні фінансові показники (тис. гривень)

Показник	Рік звітний 1998 р.	попередній 1997 р.
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1860	1959
2. Балансовий прибуток (збиток)	258	210
3. Всього по активах балансу	2519	2251
4. Всього зобов'язань	201	191
5. Статутний фонд	88	88
(довідково: номінальна вартість акцій)	0,05	0,05
6. Нерозподілений прибуток	5	100
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію (грн.)	0,002	0,057
8. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію (грн.)	—	0,034

Арбітражним судом Донецької області (340105, м. Донецьк, б. Пушкіна, 34) порушено справи про визнання банкрутами:
№ 18/1126 — ТОВ «Лиман», м. Красний Лиман. Юридична адреса: 343330, м. Красний Лиман, вул. Свободи, 23. Р/р 26008200251001 в АК АПБ «Україна», МФО 334163, ЗКПО 21969573.
№ 18/113 б — ПВКФ «Укрсервіс», м. Донецьк. Юридична адреса: 340086, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 54/3. Р/р 260040151170 в Укрексімбанку м. Донецька, МФО 334817, ЗКПО 13494185.

Арбітражний суд Рівненської області (266623, м. Рівне, вул. Віденська, 10) порушив справу № 8/59-Б/99 про визнання банкрутом відкритого акціонерного товариства «Рівненський комбінат хлібопродуктів» (м. Рівне, вул. Біла, 35, р/р 260082036623001 в ОПЕРВ дирекції банку «Україна» по Рівненській області, м. Рівне, МФО 333313, код 00955727.
Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 19/598 про банкрутство Дирекції будівництва спеціальних інженерних споруд м. Києва (Спецінжбуд), м. Київ, вул. Трьохсвятительська, 5, р/р 26002200142001 в міжрайонному відділенні УСБ м. Києва, МФО 322056, код ЗКПО 05505415.
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) издал решение № 24/81Б от 15.04.99 г. о банкротстве КП «Торговый Дом» г. Соледара (ул. Ленина, 1).
Объявление дается с целью в месячный срок выявить кредиторов.

ТОВ «Продтранссервіс»
(ідентифікаційний код 22956822) повідомляє про своє закриття. Претензії приймаються протягом двох місяців від дня публікації по тел. (044) 416-86-90.

Інформація про емісію акцій відкритого акціонерного товариства «Шахта «Комсомолець Донбасу», створеного в процесі корпоратизації

1. Характеристика емітента

1.1. Повне найменування: відкрите акціонерне товариство «Шахта «Комсомолець Донбасу»
1.2. Місцезнаходження: 343716, Україна, Донецька область, м. Кіровське.
Номери телефону та телефаксу: тел. (06250) 6-20-90; факс (06250) 6-38-33.
Історична довідка: шахта «Комсомолець Донбасу» створена в 1980 році і ввійшла до виробничого об'єднання «Жовтеньвугілля».
У 1992 році підприємство вийшло зі складу ВО «Жовтеньвугілля», а 1996 р. згідно з наказом міністра вугільної промисловості України № 315 шляхом корпоратизації було створено ВАТ «Шахта «Комсомолець Донбасу». Дата реєстрації акціонерного товариства — 02.10.1996 р., рішення № 446 виконкому Кіровської міської ради. Код за ЄДРПОУ 05508186.
1.4. Предметом діяльності товариства є:
— видобування, переробляння вугілля, реалізація вугільної продукції.
1.5. Фінансові результати за станом на 01.01.1999 р.:

валюта балансу —	тис. грн.	533656
балансовий прибуток —	тис. грн.	2192
балансовий збиток —	тис. грн.	—

1.6. Середньоспискова кількість працівників: 5027 чол.
1.7. Професійні дані про керівників:
Голова правління — Данілов В'ячеслав Костянтинович, освіта вища, кваліфікація — гірничий інженер, трудовий стаж — 24 роки.
Головний бухгалтер — Стук Марина Ревазівна, освіта вища, кваліфікація — економіст, трудовий стаж — 16 років.
1.8. Опис ділової діяльності:

	На дату створення ВАТ 01.10.96 р.	На 01.01.1999 р.
Обсяг виробництва, тис. грн.	63722	86773
Обсяг реалізації, тис. грн.	52147	88455
Дебіторська заборгованість, тис. грн.	23874	29478
Кредиторська заборгованість, тис. грн.	35498	80925
Борг у заробітній платі, тис. грн.	5259	11428
Основні засоби, тис. грн. (залишкова)	412473	451674

Наукові дослідження на підприємстві не проводяться.

2. Дані про емісію акцій

2.1. Відкрите акціонерне товариство «Шахта «Комсомолець Донбасу» засноване згідно з рішенням Міністерства вугільної промисловості України, наказ від 29 червня 1996 р. № 315, шляхом перетворення державного підприємства у відкрите акціонерне товариство відповідно до Указу Президента України від 15 червня 1993 р. № 210/93 «Про корпоратизацію підприємств».
2.2. Мета випуску акцій: приватизація державного майна.
2.3. Передбачено випуск простих іменних акцій на весь розмір статутного фонду. Загальна сума емісії становить 83719800 (вісімдесят три мільйони сімсот дев'ятнадцять тисяч вісімсот) гривень.
Номінальна вартість однієї акції — 0,25 грн.
Загальна кількість акцій — 334879267 шт.
Акції випускаються однієї серії: серія **А**, порядкові номери від 000000001 до 334879267.

2.4. Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації.

Код продажу	Спосіб розміщення	Акції кількість, шт.	вартість, грн.	частка СФ, %
2.	Залишається у державній власності	167439635	41859908,75	50,0
5	Пільгове розміщення акцій	39312963	9828240,75	11,7
5.1.	Працівникам підприємства, що приватизується	15081000	3770250,0	4,5
5.1.1.	За приватизаційні майнові сертифікати	10054000	2513500,0	3,0
5.1.2.	За грошові кошти та КС	5027000	1256750,0	1,5
5.2.	Іншим громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій	7488000	1872000,0	2,2
5.2.1.	За приватизаційні майнові сертифікати	4992000	1248000,0	1,5
5.2.2.	За грошові кошти та КС	2496000	624000,0	0,7
5.3.	Керівництву підприємства за грошові кошти	16743963	4185990,75	5,0
6.	Продаж акцій на конкурентних засадах	128126669	32031667,25	38,3
6.1.	В т. ч. на аукціонах (усього)	16743963	4185990,75	5,0
6.1.4.	За кошти (МЦСА)	16743963	4185990,75	5,0
6.4.	Через систему біржової торгівлі	113382706	27845676,5	33,3
	пакет № 1	66975853	16743963,25	20,0
	пакет № 2	44006853	11101713,25	13,3

2.5. Початок пільгового продажу — з моменту реєстрації інформації про емісію — протягом двох місяців.
Початок продажу акцій керівництву підприємства за грошові кошти — з моменту реєстрації інформації про емісію акцій протягом року.
Початок відкритого (вільного) продажу — через 30 календарних днів після опублікування інформації про емісію — III квартал 1999 року.
2.6. Метод обчислення та термін виплати дивідендів.
Дивіденди за акціями виплачуються за підсумками року в порядку, передбаченому статутом, після затвердження їх розміру загальними зборами акціонерів, за рахунок прибутку, що залишається у розпорядженні ВАТ після сплати встановлених законодавством податків, інших платежів у бюджет та процентів за банківські кредити, пропорційно кількості належних акціонерам акцій. Сплата дивідендів здійснюється щороку до 1 квітня шляхом перерахування коштів на рахунок акціонера або іншим чином за рішенням вищого органу товариства.

3. Раніше цінні папери ВАТ не випускало.

4. Послугами торгівця цінними паперами ВАТ не користується.

5. Фактори ризику: кризові явища в економіці України та погіршення загальної економічної ситуації, неплатоспроможність споживачів продукції, наявність боргів та збитків, загроза банкрутства, можливість проведення страйків, великі витрати майбутніх періодів.

Голова правління ВАТ «Шахта «Комсомолець Донбасу» В. К. ДАНІЛОВ.

У номер

✔ Сімферополь

Акція очищення душ

Взяти участь у створенні монумента першому учневі Ісуса Христа Андрію Первозванному закликав кримчан і громадян усієї України Кримський благодійний фонд «Ісус-2000», який діє в Сімферополі.

На думку засновників фонду, пам'ятник святому має постати на херсонеській землі, звідки апостол почав поширювати християнство по всій Київській Русі. Ініціатори створення пам'ятника на чолі з головою фонду кримським письменником Гарольдом Бадикіним вважають, що ця акція поверне громадян України до першовитоків православної віри предків, допоможе очищенню душ.

✔ Харків

Якщо вам зле — повертайтеся у світ казки

Харківський театр ляльок святкує своє 60-річчя. В його історії були різні часи. Але завжди мала місце незмінна любов до театру глядачів, народжена високою майстерністю артистів, режисерів, художників, композиторів. «Золотими сторінками» в його історію увійшло 30-річне керівництво народного артиста України В. Афанасьєва, ім'я якого носить тепер театр. І до сьогодні вистави, поставлені ним у ті далекі роки, не сходять зі сцени. Прикрасою міста залишається збудований Афанасьєвим Палац казок з його унікальним музеєм театральних ляльок. Й нині випускає акторів та режисерів кафедра театра ляльок Харківського інституту мистецтв, заснована Віктором Андрійовичем...

Якщо вам часом буває зле, кажуть у театрі, повертайтеся у дитинство, у світ казки, і завтрашній день обов'язково стане кращим.

✔ Луганськ

Малиновий дзвін

У Луганську відлито 176-кілограмовий церковний дзвін. Замовлення на виготовлення трохи незвичної продукції отримав місцевий верстатобудівний завод і успішно впорався із завданням. Дзвін призначався для тутешньої церкви. Поки протягом двох років тривало її будівництво, парафіяни зносили мідний брухт. Тепер після освячення і підняття на дзвіницю малиновий дзвін чути за кільканадцять кілометрів.

✔ Тернопіль

Грай, моя бандуро, грай

Найкращий юний бандурист України живе в Теребовлі. Адже гран-прі, найвищу нагороду Всеукраїнського конкурсу юних бандуристів, з п'ятдесяти виконавців з усієї України виборов одинадцятирічний Олександр Воробйов. Хлопець не тільки добре опанував гру на бандурі, а й гарно співає. До речі, таку нагороду теребовлянці виборюють удруге.

✔ Фотофакт

Працівники Луганської облдержадміністрації напередодні Дня Перемоги вручили групі інвалідів війни слухові апарати та візки.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Музичний інтернаціонал

Концерти

Компанія «Реемтсма», відома маркою сигарет «Davidoff», зробивши акцент на власній «елегантності й витонченому стилі життя», виступила спонсором турне дружби гамбурзького симфонічного оркестру «Філармонія націй», концерт якого відбувся в Національній опері України. До речі, ідея створення такого оркестру належить легендарному Л. Бернстайну, чиї предки, як відомо, походять з України.

Диригент оркестру Юстус Франц вразив присутніх своєю феноменальною пам'яттю: він поіменно представив кожного з 80 музикантів свого оркестру, не забувши вказати його батьківщину (а це виконавці з 20 країн світу, в тому числі й з України). Блискучі організаторські здібності Юстуса Франца і його 10-річна робота на посаді спеціального посла Верховного комісара ООН у справах біженців прислужилися тому, що сьогодні у складі оркестру поруч працюють виконавці навіть з Албанії та Сербії. Пан Юстус назвав таке співіснування музикантів гомеопатичними ліками для нашого часу.

Правда, відмінності виконавських традицій і шкіл все ж відчувалися. Приміром, третя частина Концерту для скрипки з оркестром П. Чайковського мала явно угорський акцент, до чого доклав руку темпераментний соліст з Угорщини Юзеф Лантвайк. Не можна не зробити компліментa цьому виконавцеві: не кожний музикант, що сидить за шостим пультом других скрипок в оркестрі, міг би зіграти таке віртуозне соло.

Олена БЕРЕГОВА.

Спорт

Півматчу українці грали в меншості

Наш спеціальний кореспондент Віктор БРАНИЦЬКИЙ передає з чемпіонату світу з хокею із шайбою в Норвегії:

— Несподіванкою для всіх став результат першого матчу в підгрупі D між білоруськими та російськими хокеїстами. Підопічним Олександра Якушева двічі довелося відігравати, але вирвати перемогу у збірної Білорусі, у складі якої гравці, які виступають переважно за клуби Росії, їм не вдалося — 2:2.

Не менш напруженим був матч збірних Фінляндії та України. Наші перші відкрили рахунок, але втримати його не змогли. І не тільки тому, що хвилювалися в дебютній для себе грі. Судді дещо упереджено поставилися до новачка групи А і безпощадно штрафували нашу команду.

32 хвилини на майданчику наші провели в меншості. І хоча В'юхін творив у воротах чудеса, фіни зрештою вдало розігрували «зайвого». Вони перемогли — 3:1. Наших поразка не збентежила, і вони готові дати бій росіянам і білорусам.

Учора ввечері грали: Росія — Україна, Фінляндія —Білорусь. Про результати — в наступному номері газети. В Хамарі, де виступають команди підгруп А і D, здивувала не тільки прохолодна погода, а й таке саме ставлення до хокею. На трибунах «Олімпія холу», що вміщують 6000 глядачів, було багато вільних місць. Далися взнаки, мабуть, високі ціни на квитки — близько 80 доларів. Уболівальникам команд Росії, Білорусі та України поїздка до далекого Хамара виявилася не по кишені, а ось фінів тут чимало і вболівають вони за своїх завзято.

Достроково — це по-нашому!

Минулої суботи на столичному стадіоні «Спартак» у рамках чемпіонату Європи з регбі збірна України приймала команду Польщі. До цього матчу суперники вже зустрічалися двічі, і двічі перемагали українці.

Не стала винятком і ця гра. З рахунком 37:18 наші перемогли поляків. Це достроково вивело нашу збірну в друге коло чемпіонату Європи. Попереду ще гра з росіянами, яка відбудеться 12 червня в Пензі. Але результат її ніякої погоди для наших не робить. Проте, як зазначив на післяматчевій прес-конференції головний тренер збірної України Сергій Сивко, розслаблятися ще зарано. Загалом гравці, а це переважно регбісти столичної команди «АРГО—КМУЦА» й легіонери з Польщі, Росії та Іспанії, у відмінній фізичній формі. Про що засвідчила попередня гра у Празі з чехами. Після першого тайму розрив сягав 19 очок не на користь українців. Та наша збірна змогла-таки перемогти з рахунком 27:22. Дуже турбує матеріальне забезпечення команди. Виконуючий обов'язки президента Федерації регбі України В'ячеслав Калитенко розповів, що на регбі, як неолімпійський вид спорту, грошей практично не виділяється. Приміром, цього року дали тільки 20 тисяч у. о. А отже, у регбістів є лише один стимул — спортивно-патріотичний.

Інтрига прикрашає чемпіонат

Чемпіонат України з футболу. Вища ліга. 23-й тур: «Шахтар» — ЦСКА — 1:0. 15000 глядачів. Штолцерс, 37. «Металург» (Запоріжжя) — «Динамо» — 1:3. 15000. Полтавець, 43 з пенальті — Хацкевич, 22 та 36, Гусин, 39. «Карпати» — «Ворскла» — 2:1. 9000. Гецко, 1 та 72 — Доценко, 90. «Металург» (Маріуполь) — «Прикарпаття» — 2:1. 8000. Бабич, 74, Духновський, 88 — Скидан, 54. СК «Миколаїв» — «Кривбас» — 0:4. 3500. Римшин, 21, Майоров, 36, Платонов, 82, Дорошенко, 87. «Таврія» — «Металург» (Донецьк) — 3:2. 10300. Гайдаш, 19, Осипов, 49, Антюхін, 52 — Покладок, 7 та 89 з пенальті. На 40-й хвилині Митрофанов («Т») не реалізував пенальті. «Металіст» — «Зірка» — 3:0. 14800. Іваненко, 12, Костюков, 19, Школьников, 74. «Нива — Дніпро» — 0:0. 3500.

	І	В	Н	П	М	О
Динамо	21	16	4	1	56-14	52
Шахтар	23	17	1	5	61-22	52
Карпати	23	12	7	4	40-23	43
Кривбас	23	11	9	3	29-12	42
Металіст	23	12	3	8	26-26	39
Металург М	22	10	5	7	30-21	35
ЦСКА	21	8	8	5	26-20	32
Зірка	22	8	5	9	20-25	29
Металург Зп	22	8	3	11	31-39	27
Таврія	23	7	6	10	23-30	27
Металург Д	23	6	7	10	23-36	25
Нива	23	6	6	11	21-30	24
Ворскла	22	6	5	11	23-32	23
Дніпро	22	6	3	13	17-34	21
Прикарпаття	23	3	5	15	18-47	14
СК Миколаїв	22	2	5	15	12-45	11

Передусім варто відзначити високу відвідуваність матчів команд вищої ліги. Немає нічого дивного, скажімо, що на гру запорізького «Металурга» з «Динамо» зібралося 15000 глядачів. А от сплеск інтересу до зустрічі «Шахтаря» з армійцями Києва, «Металіста» з «Зіркою» і, особливо, «Таврії» з донецьким «Металургом» свідчить про те, що інтрига чемпіонату захопила вболівальників. До речі, футболісти віддячили своїм прихильникам красивою і результативною грою.

Матчі за участю лідерів розвивалися в цьому турі за їхнім сценарієм. Правда, в Маріуполі команда Анатолія Заяєва примусила похвилюватися глядачів, але зрештою господарі вирвали перемогу. Напруженим виявився поєдинок у Сімферополі, про що свідчать і результативність, і кількість попереджень. Вікторові Догадайлу, який управився із складним суддівством, довелося показати п'ять жовтих карток гравцям обох команд. Ще більший спалах грубої гри довелося гасити шістьма жовтими картками В. Куцеву в Миколаєві, де відсутність майстерності господарі намагалися компенсувати фолами. Чотири попередження дещо заспокоїли миколаївців, які зрозуміли: лідера їм не подолати. Та «Кривбасу» так і не вдалося повернутися до основної трійки, бо «Карпати» легко переграли «Ворсклу» і не поступилися своїм місцем.

Матчі 24-го туру відбудуться 8, 9 та 10 травня. А 6 травня свої повторні поєдинки в півфіналі Кубка України проведуть «Шахтар» з «Карпатами» і «Динамо» з «Зіркою».

Редактор номера Олександр БІЛИК.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200320.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311080.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com